Informator

GLASILO OBČINE DRAVOGRAD

Junij 2009
številka 8

Pogled skozi moje okno

NEKOČ ...

zima 1942

poletje 1967

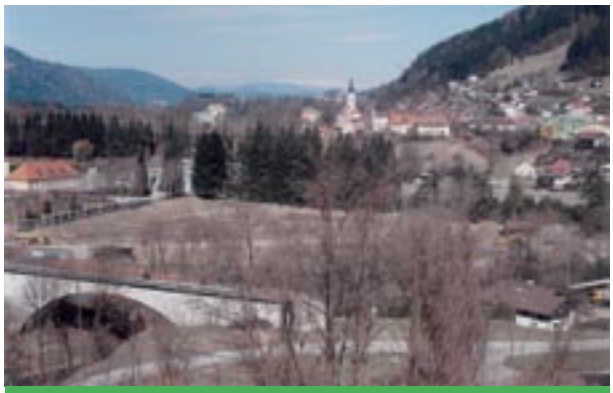

zima 1940

jesen 1956

IN DANES ...

pomlad 2009

zima 2009

zima 2009

Izbral: Mirko Fajmut - Fajči
Foto: Zdenko Kupčič, Ludvik Pušnik in arhiv

Spoštovane občanke in občani!

Pred vami je nova številka »Informatorja«, ki kljub nekaterim redkim kritikam še vedno dobiva veliko odobravanj občanov, posredovanih z elektronsko ali klasično pošto. Zelo sem vesela, da se naše delo obveščanja pozitivno ocenjuje, nimam nič proti vzpodbudnim kritikam, v kolikor so dobronamerne.

Danes ne morem mimo tega, da ne bi spregovorila o recesiji, finančni krizi in zlasti o poslabšanju socialnega stanja ljudi. V različnih medijih sami prebirate o težavah na ravni države, o propadanju podjetij, o odpuščanju delavcev, o stavkah, ki so klic v sili itd. Z obžalovanjem ugotavljam, da vsi ti problemi, čeprav v nekoliko omiljeni obliki, niso zaobšli tudi naših občanov. Poleg dejstva, da nas podjetja obveščajo o zmanjševanju naročil in s tem izražajo bojazen za delovanje v prihodnje, me skrbijo podatki Rdečega križa, ki ugotavlja kar enkrat večje povpraševanje po socialni pomoči. Tudi pri Karitasu se je iskanje pomoči povečalo za več kot polovico. Naraslo je število prosilcev pomoči za poravnavo različnih položnic, ki jih sami ne morejo več poravnavati. Trenutno Karitas plačuje le tiste položnice za elektriko, ko strankam grozi izključitev električnega toka. Tudi podatek, da imamo trenutno 404 prijavljene brezposelne osebe, ni vzpodbuden, vendar pa ni tako kritičen kot v sosednjih občinah.

Za vse te probleme poskuša najti rešitve država, ki se v spletu svetovne krize trudi pomagati na najboljši možni način. Ali bo imela dovolj srečno roko, se bo pokazalo šele čez nekaj časa. Žal lahko Občina sama z enkratno socialno pomočjo le blažilno vpliva na nastale probleme. Morda v zvezi s tem ni odveč, če vas, spoštovane občanke in občane, povabim k razmisleku, kako v danih okoliščinah pomagati ljudem, zlasti tistim v svojem neposrednem okolju.

Nenazadnje pomoč ni le materialna, ampak je lahko tudi prijazna in vzpodbudna beseda ter pripravljenost prisluhniti težavam sokrajanov.

Vsebina današnjega »Informatorja« ne odstopa od že utečenega pristopa. V sliki in besedi smo vam želeli povedati nekaj o najbolj aktualnih dogajanjih v občini in s tem podkrepiti novice, ki jih spremljate tudi preko domače kabelske televizije. Prepričana sem, da niste spregledali dogajanj okoli nameravane ureditve državne ceste skozi trg Dravograda, saj se je poleg delovanja civilne iniciative s tem ukvarjalo dnevno časopisje, potekala pa je tudi izredna in redna seja Občinskega sveta. Prav na slednji so bili na osnovi mnenj zbora občanov, ki so se delno pokrivala z nekaterimi zahtevami civilne iniciative, sprejeti sklepi, s katerimi smo predlagali državi kot investitorju ureditve državne ceste, da pripombe občanov upošteva pri projektiranju in izvedbi te ureditve. Upam, da se bo to tudi zgodilo, saj bi v nasprotnem primeru večletni napor občine za zagotovitev sredstev v državnem proračunu propadel.

Rada bi še poudarila, da se vedno trudim biti komunikativna in ostati v stiku z občankami in občani. Tudi »Informator«, če ga le preberemo, je eden od načinov komuniciranja, ki ga štejem le kot dopolnilo ob številnih srečanjih na sestankih v krajevnih skupnostih in ob drugih priložnostih. Kot veste, pa so vrata moje pisarne vedno odprta.

V prihodnje vam želim čim manj takšnih ali drugačnih težav ter lepo dopustovanje, kjerkoli ga boste preživljali.

Vaša županja
Marijana Cigala

INFORMATOR št. 8
Izdajatelj: **Občina Dravograd** / Urednica: **Polona Črešnik** / Uredniški odbor: **Dominika Knez, Rosanda Kotnik**
Fotografije: **Tomo Jeseničnik, Foto Anka, Arhiv Gimnazije Ravne** / Lektor: **Maks Kotnik** / Oblikovanje: **Tomaž Smolčnik**
Tisk: **EUROGRAF, d.o.o.** / Naklada: **3000 izvodov** / Junij 2009

Knjižnica

URNIK KNJIŽNICE

Ponedeljek – četrtek	**od 7.00 do 18.00**
Petek	**od 7.00 do 15.00**
Sobota	**od 8.00 do 13.00**
Dan pred praznikom	**od 7.00 do 15.00**

POLETNI URNIK (JULIJ-AVGUST):

Ponedeljek in sreda:	**od 10.00 do 18.00**
Torek, četrtek, petek:	**od 7.00 do 15.00**
Sobota:	**zaprto**

Vljudno vabljeni.

PRIPOROČAMO VAM

KNJIGE ZA MLADE

Drew Taylor Hayden: PONOČNJAK
Glenda Millard: LAYLA
Guus Kuijer: RAJ JE TUKAJ IN ZDAJ
Alison Beli: ZIBBY PAYNE IN ČUDOVITO STRAŠNI EKSPERIMENT »FRKLJA«
Neva Capuder: PRAVLJICE
Viktorija Pecelj: SKRIVNOSTNI MOBITEL
Ivan Sivec: POČITNICE NA MARSU
Peter Svetina: ANTONOV CIRKUS
Darinka Kozinc: PRAVILI SO JIM ALEKSANDRINKE
Sanja Pilić: SEM SE ZALJUBILA?
Lois Duncan: HOTEL ZA PSE
Angie Sage: MAGIJA
Kathleen McDonnell: EZZIEJIN SMARAGD
M. Levy Neuringer: ON JE POSEBEN

KNJIGE ZA ODRASLE

Aleksandra Kardum: A SPIŠ?
Michal Viewegh: ANGELI VSAKDANJEGA DNE
Per Petterson: KONJE KRAST
Guy Helminger: RJA
Zoe Valdes: KAVARNA NOSTALGIJA
Xinran: NEBESNI POKOP
Dušan Čater: POJDI Z MANO
Ted Kramolc: SOL V GRLU
Mimi Malenšek: KO DOZORI JEREBIKA
Doris Dorrie: NARAVNOST V SRCE IN DRUGE ZGODBE
Manka K. Križman: DVORIŠČNA OKNA
Janez Kajzer: V TEMNIH, NEMIRNIH NOČEH
Evald Flisar: OPAZOVALEC
Evelina Umek: PO SLEDEH FATA MORGANE
Mea Valens: MILOST

NOVITETE

Željko Kozinc: MOJE NAJLJUBŠE POTI
Vasja Ferrari: SVETIŠČE
Christof Janicke in dr. Jorg Grunwald: ALTERNATIVNA MEDICINA
Lester Brown: NAČRT B
Žiga Valentič: SAMOMOR
Salman Rushdie: KLOVN ŠALIMAR
Špela Perc: LEPOTA V GIBU
Polona Kresal Bizaj: NARAVA ZDRAVI S HRANO
Oliver Heath: URBANI EKOŠIK
Uroš Sever: PREKOLESARIMO SLOVENIJO
Ernest Renan: JEZUSOVO ŽIVLJENJE
France Bučar: SLOVENCI IN PRIHODNOST
Naomi Klein: DOKTRINA ŠOKA
Andrej Lupinc: MALA ŠOLA MUHARJENJA
Žarko Petan: RESNICA O »RESNICI«

Prebrali smo za vas
Evald Flisar: OPAZOVALEC
Flisar je eden najbolj znanih slovenskih proznih avtorjev, a hkrati tudi najbolj narobe razumljen – s to tezo se je strinjal tudi avtor sam.
Po Čarovnikovem vajencu, s katerim je zaslovel, se je njegovo pisanje spremenilo, njegovo obzorje razširilo. Dokaz temu je prav Opazovalec. New York je prizorišče, kjer se študent Simon znajde po tem, ko izve, da ga čaka samo še eno leto življenja. V tem omejenem času hoče doživeti vse zgodbe, ki jih je prebral ali videl na platnu, vsa mentalna ali fizična stanja, ki jih človek lahko doživi. Tako sreča nenavadne ljudi, med njimi Al Pacina, Brucea Willisa, Umo Thurman, …

LITERARNI VEČER Z ERVINOM FRITZEM, slovenskim pesnikom, dramaturgom in prevajalcem
V decembru smo gostili Ervina Fritza, ki je za zbirko Vrane prejel nagrado Večernica, ki jo za otroško in mladinsko literaturo, podeljuje časopisna hiša Večer.

PO POTEH SPOMINA – predstavitev knjige LUDVIKA PUŠNIKA
V knjigi Po poteh spomina so dokumentirana obeležja in spomeniki v Občini Dravograd, ki pričajo o bližnji in daljni zgodovini, o vseh padlih žrtvah na naših tleh. Predstavitvi knjige so v decembru poleg avtorja Ludvika Pušnika prisostvovali vsi sodelujoči pri izdaji knjige.

Predstavitev zbornika OSNOVNA ŠOLA OJSTRICA – Franc Veršnik
Zbornik predstavlja zgodovino šolstva na Slovenskem, v občini Dravograd in zgodovino šole na Ojstrici - njen razvoj od ustanovitve in vse do današnjih dni.

V februarju ob slovenskem kulturnem prazniku smo pripravili novo ZGODBO MOJEGA KRAJA, kjer smo predstavili doc. dr. TONETA PAČNIKA, vodjo službe za klinično psihologijo na Psihiatrični kliniki, pisca člankov, predavatelja na AGRFT, umetnika in Dravograjčana.

Literarni večer z MARJANOM TOMŠIČEM
Gostili smo znanega slovenskega literata, pisca proze in poezije, pisca mladinske literature in literature za odrasle, prevajalca Marjana Tomšiča.

SPOPAD SPOLOV – predavanje mag. ROMANA VODEBA, teoretskega psihoanalitika in kritičnega misleca

Ob materinskem dnevu smo gostili mag. Romana Vodeba, kjer smo lahko izvedeli, kakšna je razlika med spoloma in kakšen je med njima spopad.

Resnico sprejemanja bolezni raka dojke in svoje izkušnje s to kruto boleznijo je z nami delila gospa KSENIJA GORŠEK ob Mednarodnem dnevu zdravja (april). Spregovorila je o nekoč še tabu temi in mogoče komu s svojo odkritostjo pomagala.

POTEPANJE PO IN SILVESTROVANJE NA KUBI – Potopisno predavanje Hermana Jeseničnika
S slikovnim materialom in prikazom značilnosti dežele smo spoznali Kubo v vsej svoji lepoti.

LITERARNI VEČER S TONETOM PARTLJIČEM
Ob SVETOVNEM IN SLOVENSKEM DNEVU KNJIGE smo pripravili literarni večer s humoristom, pisateljem, politikom, dedkom, ... Tonetom Partljičem, kjer smo zaključili tudi Dedkovo bralno značko in sodelujočim podarili knjižne nagrade.

Organizirali smo tudi potopisna predavanja, predavanja o zdravju, o antibiotikih in predavanja / delavnice v okviru projekta CVŽU.

Poskrbimo za svoje zdravje
Metka Epšek Lenart

Nas bodo antibiotiki uničili –
Sanja Lončar

Tudi otroci so se veselili …

Dedek Mraz bere pravljico

Pravljična dogodivščina
z Darinko

Erika Pravdič in Mira Mori

Slovenske splošne knjižnice objavljamo LITERARNI NATEČAJ 2009 z naslovom KAKO DIŠI MOJA KNJIŽNICA

Na tem literarnem natečaju lahko sodelujete vsi, ki bi radi delili svoje občutke in doživetja iz knjižnice. Delite z nami, kako diši vaša knjižnica. Zgodbe bo prebrala strokovna komisija in izbrala najboljše.

20. novembra 2009, na DAN SLOVENSKIH SPLOŠNIH KNJIŽNIC, bodo najboljše izšle v knjižni obliki, literarnem zvezku št. 2.

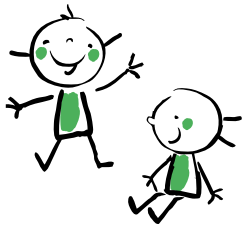
Izdelek žanrsko ni omejen. Lahko vsebuje največ 6000 znakov, napisan naj bo v elektronski obliki. Brezplačni dostop do elektronske pošte lahko poiščete tudi v naši knjižnici. Avtorji odstopajo pravice za objavo besedil.

Zgodbe pošljite na elektronski naslov: natecajknjiznic@gmail.com do 15. septembra, do 24.00. Besedilo pošljete v priponki in ga podpišete s psevdonimom. Dodatne informacije dobite na tel. št. 05 731 00 31 (Nadja Mislej - Božič). Izbor najboljših zgodb bo objavljen v petek, 30. oktobra 2009, na spletni strani http://sites.google.som/site/sekcijazasplosneknjiznice/.

Naj vaša knjižnica zadiši!

V knjižnico vabljeni tudi v poletnem času, ko bo odprta po poletnem urniku. Čaka vas veliko zanimivosti, tako za velike kot male.

Naši najmlajši

NIKOLI POZABLJENE PRAVLJICE

V zadnjem času slišimo veliko besed o posodabljanju dela z otroki, bodisi na področju vrtca ali šole. Inovacijski projekti so najsodobnejša oblika posodabljanja kurikula. Če so bili včasih prestiž, pomenijo danes učni standard pri razvoju stroke. Pomenijo osebni razvoj strokovnega delavca, uvajanje in razvijanje odlične prakse, odkrivanje novosti in preobrazbo kurikula. Aktualizirajo vsebine, oblike, metode dela s kombinacijo različnih, že znanih didaktičnih elementov. Radi bi, da bi na območju smučišča Bukovnik zaživela pravljična pot z naslovom Dežela Rdeče kapice. Pomenila bi kreativno in učinkovito učno okolje, kar bi doprineslo k boljši komunikaciji med otroci in starši, pri uporabi ustvarjalne domišljije in zdravemu načinu življenja. Zaradi naštetega in ker nama ni vseeno, kakšna bo predšolska vzgoja, želiva aktivno prispevati k dobremu in boljšemu v širšem življenjskem prostoru. Hkrati pa želiva z urejenim učnim okoljem doprinesti drobec k boljši prepoznavnosti domačega kraja.

Zaznali sva velik interes okolja, staršev in zunanjih sodelavcev, ter podporo vodstva. Ne žene naju osebni interes, ampak želja narediti nekaj dobrega za tiste, za katere smo vendarle postavljeni.

Inovacijski projekt, v katerega sva se prijavili in bili izbrani v šol. l. 2008/2009, nosi naslov »Nikoli pozabljene pravljice«. Pri svojem delu namreč ugotavljava skoraj ničelno prisotnost večnih klasičnih pravljic.

Skozi šolsko leto sva z različnimi dejavnostmi odgovarjali na zastavljeno raziskovalno vprašanje in sledili cilju, da otrok preko pravljic spoznava, sprejema, doživlja in razume vrednote ter jih prenaša v vsakdanje življenje (dobrota pohvaljena, zlo kaznovano).
Zaradi bojazni pred negativno reakcijo otrok sva zle-hudobne like počlovečili oz. omilili njihove značilnosti. S pravilno razlago pravljic sva otrokom pomagali premagati strahove. Z različnimi oblikami in metodami dela sva dosegli, da so jih prav ti liki najbolj pritegnili, največkrat so jih podoživljali v različnih nadaljevalnih dejavnostih.
Ugotavljava, da imajo odrasli negativno mnenje o klasičnih pravljicah in bojazni pred odzivi otrok nanje ter da sodobne zgodbe nikoli niso časovno in čustveno tako dolgo prisotne. Klasične pravljice dolgotrajno podoživljajo v igri, risbi, pogovoru, igri vlog.

Nina Paternuš, Zala Vehovec

SREČANJE Z BABICAMI V VRTCU ROBINDVOR

Predšolski otrok se ob družini in njenih članih, ki so prav gotovo prvi najpomembnejši v njegovem zaznavanju in spoznavanju okolja, kaj kmalu sreča še z drugimi odraslimi, ki prav tako pomembno vplivajo na njegovo doživljanje, dojemanje in izražanje sveta, v katerem živi. Vzgojiteljice v vrtcu smo otrokom vzgled za prijetno in prijazno komunikacijo. Otrok ima možnost vključevanja v posamezne dejavnosti, ko s svojimi pozitivnimi interakcijami z drugimi otroki razvija igro in skupaj prispeva k ugodni socialni in čustveni klimi v vrtcu in

oddelku. Tudi babice so v današnjem času temelj družine, saj imajo pomembno vlogo pri vzgoji svojih vnukov.
Zato v vrtcu Robindvor vsako leto v mesecu marcu, mesecu družine, povabimo v naš vrtec babice in jim želimo na naš način prikazati življenje in delo v vrtcu. Predstavimo se s krajšim programom, jim popestrimo, predvsem pa polepšamo dopoldne, ki ga preživijo ta dan s svojim vnukom. Skupaj skušamo učinkovito uresničevati starševsko vlogo in prispevati h kvalitetnemu življenju vsakega otroka.

Nataša Gabor

SODELOVANJE PREDŠOLSKIH OTROK VRTCA DRAVOGRAD V PROJEKTU EVROPSKA VAS

Projekt je imel pomembno vlogo pri osveščanju in prepoznavanju držav EU. Otroci so pri projektu aktivno sodelovali, zbirali material – prinašali so različne vire: knjige, zemljevide, denar, zastave…

Pri tem so bili ustvarjalni in sami izražali pobude za aktivnost. Ves čas sem pripravljala ustrezno okolje (kotičke), kjer so otroci raziskovali, se pogovarjali, izmenjavali informacije. Pri vsem tem sem jih poslušala, jim sledila ter njihova raziskovanja nadgrajevala. O državi, ki smo jo spoznali, so veliko izvedeli, osvojili veliko znanj, predvsem pa ob tem uživali ter aktivno sprejemali drugačnost ob zavedanju, koliko različnih kultur in narodov živi v Evropi.

Izhodišče za projekt je bila knjiga "Kako je Evropa dobila ime". To zgodbo so otroci zelo globoko občutili in jo skozi ves projekt omenjali. Ob tem smo spoznali evropske države, jih poiskali na zemljevidu, globusu, izdelovali različne zastave ter v kraju poiskali zastavo Slovenije ter zastavo EU.
Ob teh vsebinah smo se igrali tudi Plesni vlak – potovanje po Evropi.

Ugotovili smo, da je tudi Slovenija evropska država, spoznali slovensko zastavo in slovensko himno.
Ob aktivnostih z zemljevidom in globusom so otroci prepoznali značilnosti določenih držav, jih znali poimenovati, nekatere pa tudi poiskati na zemljevidu.

Našli smo tudi Estonijo, se seznanili z njihovo himno ter spoznali estonsko zastavo, ki so jo otroci izdelali. V knjižnici smo poiskali knjige o Estoniji, iz katerih smo izvedeli, kaj pomenijo barve zastave in katere so značilnosti te države. Naučili smo se tudi nekaj estonskih besed (pozdrav, štejemo do 10) in pesem v estonskem jeziku. Našli smo igro, ki se jo igrajo otroci v estonskem vrtcu - Časopisni ples. Prav tako smo v literaturi poiskali značilnosti estonske kuhinje ter njihove tradicionalne jedi. Ob tem smo kaširali lonce, pripravili recepte in skupaj naredili čokoladno salamo.

Naloga, ki smo jo v sklopu projekta razvijali, je bila spoznati Estonijo in jo na zaključni prireditvi v Slovenj Gradcu tudi predstaviti. Vesela sem, da sem imela možnost sodelovati v projektu, saj sem se ob tem tudi sama veliko naučila. Posebej v veliko zadovoljstvo pa mi je, da so otroci tako aktivno sodelovali, se veliko novega naučili ter pokazali, kako majhni so, pa tako veliko že zmorejo.
Zelo dober in pozitiven pa je bil tudi odziv staršev, saj so bili na svoje otroke ponosni, kajti osvojili so znanja, za katera se je staršem zdelo nemogoče pripisati svojim majhnim otrokom.

Misli otrok o Estoniji:

- Všeč mi je, da bomo pekli čokoladno klobaso in kruh, ker jaz rada pečem.
- Naučili smo se pesmico Kadrikoso.
- Naredili smo škratke in copatke, ker v Estoniji ateki in mamice škratke skrijejo v copatke in škratek prinese darilo.
- V Estoniji lahko kaj plešeš ali poješ.
- Naučili smo se estonsko pesmico, risali smo na belo, črno in modro barvo, ker je taka estonska zastava.
- V Estoniji je zastava modra, bela in črna. Modra pomeni nebo, bela pomeni, da je vse čisto, črna pa pomeni zemljo. V Estoniji imajo čokoladno klobaso in kruh.
- Znamo šteti do deset po estonsko.
- "Labdien" pomeni dober dan. Naredili smo globus, da smo lahko videli državo Estonijo.
- Izdelali smo zastavo za državo Estonijo. Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo lepili tisto veliko zastavo,
- Gledali smo estonsko risanko in potem narisali dva medvedka iz te risanke.
- Naučili smo se nekaj estonskih besed.
- Pogovarjali smo se o estonski zastavi in jo lepili.
- Naredili smo lonec in smo ga pobarvali s črno, belo in modro barvo zato, ker je taka estonska zastava. Noter smo dali recepte za črn kruh in čokoladno klobaso.

Anita Gnamuš, Vrtec Dravograd

ŠOLA, oh, šola...

Če otroci živijo v odobravanju, se naučijo ljubiti sami sebe.

Če otroci živijo v pohvali, se naučijo ceniti.

Če otroci živijo v sprejemanju, se naučijo poiskati ljubezen v svetu.

Uh, kako čas beži. Zdi se mi, da je bil šele september, da se je šolsko leto šele pričelo, zdaj pa je pred vrati junij. Marsikaj zanimivega se je na naši šoli zgodilo to leto. Šole v naravi, tabori, delavnice s starši in otroki, zabavna druženja, številni nastopi, raziskovalne naloge, tekmovanja, zaključne ekskurzije ...
Šola resda ni najbolj zabavna stvar, treba je veliko znati. Znanje ne pade samo z neba, torej se je treba tudi dosti učiti. Vendar je šola prostor, kjer večina otrok tudi uživa. Tu se tkejo prijateljstva, zgodijo se prve ljubezni, tu se pridobivajo sladke in grenke življenjske izkušnje...
Šole ne bi bilo brez učencev, njihovih staršev, pa tudi brez učiteljev ne. Kadar se vsi skupaj trudimo za prijetno sobivanje, je še toliko lepše.

LEPO JE BITI UČENEC

Razmišljali so učenci 3. a razreda.

LEPO je biti šolar?! Stavek, ob katerem zajamemo sapo in se zamislimo, ali to drži. Če bi to isto vprašanje zastavili odraslim, bi verjetno vsi odgovorili, da je bilo takrat najlepše. Toda mi jim ne verjamemo. Je res tako lepo, ko moramo vsako jutro vstati, poiskati težko torbo in se odpraviti v šolo? Ker pa to še ni dovolj, se moramo še učiti in delati domače naloge. To so stvari, ki jih učenci ne maramo, toda kaj bi počeli, če šola ne bi obstajala. Bilo bi grozno. Kje bi spoznali prijatelje in kaj bi počeli, če ne bi znali nič?

Ker ne bi poznali vsaj nekaj angleških besed, ne bi znali uporabljati računalnika, ker ne bi znali pisati, ne bi mogli uporabljati niti MSN-ja. Imeli bi kup prostega časa in starši bi bili nasmejani do ušes, saj se mi ne bi mogli izgovoriti na pisanje naloge, ko bi oni želeli, da jim pomagamo pri hišnih opravilih. Zato verjemite, še sreča, da obstaja šola.

Saj poznate slavno Piko Nogavičko. Želela si je v šolo samo zato, da bi imela počitnice. Tudi jaz mislim, da so to tisti dnevi, ki jih vsi komaj čakamo in jih želimo preživeti čim bolje. Seveda pa se med šolskim letom dogaja marsikaj. Če že moramo v šolo, so najboljši deli pouka odmori. Čeprav so kratki, se ravno takrat dogaja največ. Da pa ni dolgočasno niti med šolskimi urami, poskrbimo, da vsake toliko časa jezimo tudi učitelje. Mislim, da je biti šolar povsem zabavno, čeprav imamo vsi kdaj šole »poln kufer«.

Sara Korat

ŠOLA! ŠOLA? ŠOLA …

Vsi najstniki vemo, da je to najbolj mučna stvar na našem preljubem svetu, pa vendar bi bilo brez nje življenje pusto. Kdo bi nam težil vse dneve, da naj delamo naloge. In kako bi spoznali naše prijatelje? Naaaše. Naaajdražje. Kako bi se zaljubili? Je le nekaj dobrega v slabem.

In tako zvesto hodimo v šolo, cele ure sanjarimo o ljubezni, čvekamo kot še nikoli prej, saj je to namreč trenutek, ko se vsi spomnimo, kaj moramo povedati, prežvekujemo žvečilne gumije (zanalašč!) samo zato, da se lahko sprehodimo do koša za smeti in s tem skrajšamo uro in opazujemo, kako se svet okoli nas premika, medtem ko mi živimo na najlepši možni način. Vse dokler ne zaslišimo znanega: »Driiing!« Poskačemo iz klopi, kot bi že dvajset let trenirali atletiko, in norimo vse do začetka ure. Pravico imamo, ker smo zaaadnji razred. Legende, carji! Živimo za trenutke in umiramo zaradi zgodovine.

In če mislite, da je lepo biti šolar, se motite, ker biti šolar je B-R-I-L-J-A-N-T-N-O!

Nela Poberžnik

VČASIH nam starši ali starejši rečejo, da nam nič ne manjka in da je to, da hodimo v šolo, nekaj najlepšega. Nam se seveda ne zdi tako enostavno. Vidimo le slabe plati, kot so učenje, testi, spraševanje, ocene, tečni učitelji… So pa dnevi, ko smo prav ponosni na to, da hodimo v šolo. Najpogosteje je to takrat, ko prekršimo nekaj hišnih pravil in spravimo nekatere v nejevoljo.

Veliko je zanimivih dogodkov, ki smo jih skupaj preživeli, zato menim, da je biti učenec res nekaj zanimivega, saj ravno doživetja, ki jih preživljamo kot »pridni piflarji« ali kot »neustrašni jezikavi prijatelji ravnateljeve pisarne« popestrijo naš vsakdan.

Kot šolarji spoznamo prijatelje, spoznamo, kakšen je svet, spoznamo veliko stvari. In mislim, da se vsi strinjate, da vedeti nekaj je res lepo.

Ana Pšeničnik

LJUBIM šolo. Res! Vendar ne zato, da se kaj naučim ali da si pogrizem nohte, ker sprašuje fiziko. Res je, da ima šola mogoče nekaj negativnih plati, vendar je prav tako veliko pozitivnih.

Prireditev ob obletnici napada na Dravograd pri Hudopisku.

Si predstavljate, kaj bi brez šole? Ne bi mogli jeziti učiteljev, ko ne naredimo domače naloge. Ne bi mogli zardevati, ko vidimo osebo, ki nam je všeč. In najbolj pomembno - prijateljstvo. Ne bi mogli vsak dan srečati prijateljev, z njimi klepetati in se zabavati. Zato imam rada odmore. Res je, da so kratki, vendar se v teh petih minutah lahko zgodi veliko lepega. Še raje kot odmore pa imam rada počitnice. To je čas, ko se odpočijemo od stresa in napora v šoli. Seveda je pomembna tudi zato, da nas nauči živeti in znajti se v življenju.

Neja Kaiser

LEPO JE BITI UČITELJ

Leto 1978. Hodim v drugi razred osnovne šole. "Tovarišica" Iva sprašuje, kaj bi bili po poklicu. Zazrem se skozi okno, proti vetru in zapišem v zvezek "vzgojiteljica". To razmišljanje in želja sta se tudi uresničila. Polna znanja in pričakovanj sem se zaposlila v vrtcu. Tudi otroci so me naučili veliko.

Letos ciganke, lani snežaki, drugo leto…

Vsaka generacija otrok je bila nov izziv in nova energija. Navdušili so me izvirnost in domišljija otrok. Tudi sama sem iskala novosti za nove generacije najmlajših.
Hotela sem presenečati z novimi temami in načini dela. Spoznala sem tudi novo ljubezen, ljubezen do lutk, ki sem jo vnašala v skupino.

Prišel pa je trenutek nove odločitve, devetletka. Kako sem sovražila to besedo. Ko nam je bilo tako lepo. Veliko sem razmišljala, se odločala, zbirala informacije o prvem razredu, kjer je potrebna druga učiteljica-vzgojiteljica. Tehtnica se je nagnila k osnovni šoli. Nov izziv, nov kolektiv... Ali sem se odločila pravilno?

Po šestih letih lahko rečem DA, ampak bile so tudi stiske, pogrešala sem sodelavke in moje petletne prijatelje. Ob težkih trenutkih sem pogledala voščilo ob slovesu iz vrtca:
Ostani igriva, ljubezniva, radoživa ... Ostani takšna, kot si.

Sedaj imam nove prijateljčke, s katerimi vsak dan utrjujemo znanje in smo zelo ponosni, ker poznamo že plus in minus. Ne zmanjka pa časa za ustvarjanje, dobro knjigo, igre s prijatelji. Sem v prvem razredu, obkrožajo me čudovite sodelavke in navihani šestletniki.

Želja, da postanem učiteljica, se je v meni porodila že v prvem razredu. Z vstopom v šolo se je zame odprl čudovit svet, v katerem sem neizmerno uživala. Prvega razreda se zelo dobro spominjam. Verjetno je spomin tako lep in svež zaradi učiteljice, ki me je v prvem razredu poučevala. Zelo sem jo imela rada. Žal je ni več med nami. Danes vem, da nam je poleg znanja želela dati še veliko več. Že takrat sem si želela, da bi tudi jaz postala ravno takšna. Željo sem uresničila. Postala sem učiteljica, kakšna, naj sodijo generacije, s katerimi skupaj preživljamo leta.

Lutkarska skupina Zmajčice

Otroke imam zelo rada in na to svojo lastnost sem zelo ponosna. Trudim se, da jim ob predpisani učni snovi podam še kakšno zanimivost, opišem dogodek, se z njimi pošalim ali jih potolažim. Med našim skupnim druženjem se ves čas trudim ravnati vzgojno. Seveda, saj učitelji smo tudi vzgojitelji. Večkrat slišimo očitke, da premalo vzgajamo.

Ko včasih slišim kritike na račun otrok, mi je hudo. Takrat rada poudarim, da so za take in drugačne neprimerne reakcije še najmanj krivi otroci sami. Odgovornost za njihovo ravnanje in obnašanje nosijo predvsem starši. Predvsem zato, ker so prvi, ki bi morali otroka učiti in vzgajati. Otrok je ogledalo staršev, njihovih medsebojnih odnosov in razmer, v katerih živijo, rastejo in se učijo. Seveda so prisotni tudi drugi dejavniki, ne nazadnje, takoj za starši tudi učitelji. Vsi starši bi se morali zavedati, da so tudi oni učitelji. Potem bi imeli mi, katerim je to poklic, lažje delo. Pri vsem pa je najpomembneje to, da bi bil uspeh boljši.

V tridesetih letih dela sem spoznala veliko staršev-učiteljev, tistih pravih, ki še vedno radi preberejo pravljico, si ogledajo lutkovno igrico ali pa skupaj z otrokom zapojejo narodno pesem. V pogovoru s takimi starši mi je lepo. Vem, da se za njihovega otroka vzgoja ne konča, ko šolski zvonec oznani konec pouka. Otroci teh staršev so na najboljši poti, da zrastejo v prijazne, poštene in srčne osebnosti, ki bodo staršem in nam učiteljem v ponos. To pa je največ, kar si starši, učitelji in naša družba želimo.

Če bodo imeli naši otroci prave učitelje tudi doma, sem prepričana, dragi starši, da ste tudi vi izbrali pravi poklic. Četudi brez pedagoške izobrazbe, ste nam popolnoma enakovredni. Zelo vesela bom, če boste spoznali, da ste lahko tudi uspešnejši od nas.

Kadarkoli me je kdo vprašal, kaj bom, ko bom velika, sem mu povedala, da bom ali babica v bolnišnici ali učiteljica . Po spletu okoliščin sem se odločila za slednje. V prvih letih študija še nisem vedela, kaj me čaka. A po nekaj letih delovne dobe/prakse sem ugotovila, da je to tisto pravo.

Učiteljici pri izdelavi lutk

Ko zjutraj stopim v razred in se vame ozre 26 nadebudnih, radovednih očk, mi je lepo. Vem, da je pred mano še en pester dan, drugačen od včerajšnjega in drugačen od jutrišnjega. Te male brihtne bučke me vsakodnevno razveseljujejo s svojo domišljijo, s svojo ustvarjalnostjo in s svojo navihanostjo. Za nič na svetu ne bi zamenjala tega dela/poklica.

Ali je učiteljski poklic lep? Lepo je nebo nad Košenjakom, ko vzhaja sonce, lep je tudi pogled iz učilnice na črneško polje, še posebej aprila, ko smo priča spomladanski igri narave. In pomladno razigrano se počutijo tudi naši otroci, ko jih ptičje petje in »brstenje« spravlja iz tira. Tudi mi smo deležni čudnih komentarjev in »znanstvenih« opazk, zato starši brez skrbi, vsaka pomlad (puberteta) enkrat mine. Ravno to dela ta poklic lep, ko dan ni in ne more biti enak dnevu. Ko te otroci opomnijo, da smo si ljudje različni, da lepoto dojemamo drugače in da mi veliki predvsem preveč »sitnarimo«, ker smo omejeni z nekimi pravili, ki naj bi se jih držali, ob tem pa prevelikokrat pozabimo nase in naše medsebojne odnose. Naši nadebu-

Otroci prve triade v gledališču

dneži me postavijo na realna tla: lepota ni v papirjih in zapisovanjih v takšno in drugačno dokumentacijo, razpravljanju o tem in tem prekršku tega in tega učenca … Ne, lepota je v žarečih in nagajivih očkah, v sproščenih izjavah in razigranem smehu. To me spremlja domov in osmišlja življenje. **Da, učiteljski poklic je lep.**

O odločitvi, kaj bom, ko bom velika, sem kot šolarka premišljevala bolj o poklicih, ki direktno pomagajo ljudem, potrebnim pomoči- socialna delavka ali zdravnica, tudi nuna v misijonih nekje v tujini, da bi videla SVET. A sem se kot deklica zelo rada igrala "šolo", čeprav sem se takratnih učiteljev in učiteljic zelo bala. Časi so bili drugi in sam sistem je dajal prosvetnim delavcem drugačno avtoriteto kot sedaj, ko smo PREVEČ prijazni in se pošteno trudimo, da bi vsi učenci radi obiskovali hram učenosti, ki nudi vsem enake možnosti glede na sposobnosti ...
Ja, kar sama sem si pisala naloge na majhno tablico in v zvezke. Zelo rada sem risala in barvala. S sestrami ali prijateljicami pa smo radi tekali in se igrali v naravi, ki nas je tudi marsikaj naučila.

Po končani gimnaziji pa sem izbrala Pedagoško fakulteto. Postala sem učiteljica. Kako sem bila sama ponosna nase. Prvi stiki so bili z učenci prvošolci. Nič lepšega. Te majhne neučakane bistre glavice, ki so kar kipele od želje po znanju, igri, pogovorih, petju, plesu in večkrat tudi »cartljanju«. Kako sem bila srečna, ko mi je v naročje zlezel majhen deček ali deklica. Potem pa so prišli na vrsto še ostali, da smo si izkazali zaupanje, da smo se potem skupaj pognali v boj s črkami in številkami. Kako hitro smo napredovali! Pa ni bilo toliko pripomočkov in didaktičnih iger, delovnih zvezkov ali učbenikov. Tabla in zvezki so bili naše glavno delovno orodje.

Leta so minila, veliko sprememb na področju dela v šoli sem doživela, dobrih in slabih. A osnovno poslanstvo - biti dobra učiteljica - v meni ostaja. Z vsako izkušnjo smo učenci in jaz nekaj pridobili, zato smo se tudi vsake napake dotaknili in največkrat je pogovor kot čudežno zdravilo, ki zdravi veliko tegob na področju vzgajanja in učenja. Zato sem in bom ostala učiteljica, čeprav moje trenutno delo poteka na drugem področju šolskega dela, ki pa zna biti ravno tako prijetno.

SPOMINI OSTANEJO

Živo se še spominjam, ko so nas, vse prestrašene in zbrane z vseh vetrov oz. podružnic, strpali v sloviti 6. D razred. Danes vem, da je D pomenilo divji, pa še res je bilo. Škoda le, da z učitelji nismo bili na isti strani. Na eni mladostna razigranost, ki je tu in tam tudi prestopila bregove, na drugi pa resna zagnanost in želja, da strpa čim več znanja v naše glave. Konflikt je bil neizbežen. Kar je za nas bil »štos«, je za šolske varuhe bila predrznost, nesramnost …

Tako so tudi oni v naš razred prihajali divji, rahlo depresivni in večinoma komaj čakali, da lahko brez hujših pretresov iz razreda čim prej odidejo domov. Skratka, črka D nas je nekako vendarle združevala.

Takrat sem večkrat razmišljala, da učiteljica pa že ne bom nikdar. Ampak zarečenega kruha se gotovo največ poje in tako sem postala prav to.

Sedaj sama stojim pred mladimi nadobudneži in se včasih krepko potim, ko jim poskušam dopovedati, kako bodo znanje lahko koristno uporabili v življenju. Včasih mi to dobro

uspeva, včasih pa mi že njihovi pogledi povedo, da so z mislimi povsem drugje, v svojem svetu, tako kot sem bila sama v njihovih letih. Učenci so danes drugačni, včasih tudi malo divji, predvsem pa dobri. Kako znano to zveni! Zgodovina se pač ponavlja. Lepo mi je med mladimi in nič ne obžalujem svoje poklicne odločitve. Veliko jim kot učiteljica lahko nudim, še več pa se od njih tudi sama naučim in ravno zato je lepo biti učiteljica.

Joj, kako velika sem že. Danes je moj prvi šolski dan. Siva oblekica brez rokavčkov, bela bluzica, pa rdeč nageljček. Slikanje pred takrat popolnoma novo šolo. Sami srečni, nasmejani obrazki. Prijazni učiteljici. Ne zavedamo se še, kaj nas še čaka. Leta minejo. 10. obletnica. 20. obletnica. 30. obletnica. Zopet slikanje. Pa saj smo pravzaprav enaki. Družijo nas bolj ali manj lepi spomini na osnovnošolska leta. Bila so lepa …

Kje so že tisti časi? Pa vendar imam še danes pred očmi učilnico s starimi klopmi, veliko leseno računalo, peresnike, črnilo... pa zelo hudo učiteljico v prvem razredu.

Obvezen jutranji pozdrav pred začetkom pouka v tistih časih je bil: » Za domovino, s Titom naprej!« Potem je v razredu morala biti smrtna tišina. Če se je kdo samo obrnil ali je dal roke s hrbta, kadar ni pisal, jih je že dobil s palico po prstih.
Nekoč je spraševala ustno računstvo. Tudi jaz sem prišla na vrsto. Ker od strahu nisem takoj izstrelila, koliko je 4 in 2, sem morala k tabli. Prijela me je za moji dve dolgi kiti in me šestkrat butnila v tablo, da bi si za vse večne čase zapomnila, koliko je 4 in 2. Na glas nisem smela jokati, solze pa so mi vseeno tekle in tekle. Tisto leto so mi še enkrat in to zato, ker sem prišla k pouku brez predpasnika. Deklice smo namreč morale nositi predpasnike. Za kazen sem morala po pouku klečati v kotu ...

Zapisale učiteljice Henrika K., Mateja K., Darja L., Marija N., Betka O., Marijana P., Simona J.P., Blanka V.

Turizmu pomaga lastna glava-zopet ZLATI

ZELO dobro se spominjam mojega prvega šolskega dne, ko me je mama zjutraj zbudila in nisem hotel iti v šolo. Mislil sem, da je šola nekaj groznega. Usedel sem se na tla, da me je mama morala zvleči v avto.
Ko sem vstopil v razred, sem le obstal na mestu in se nisem premaknil, ker mi je bilo zelo neprijetno. Učiteljica me je prijazno pozdravila in me odpeljala med ostale otroke. Jaz pa sem imel zaprta usta, kot da ne bi znal govoriti. Nekaj časa sem si ogledoval razred in sošolce in sošolke. Čez nekaj časa pa sem jih začel spoznavati. Tako sem spoznal veliko prijateljev, s katerimi sem se zelo rad družil, pa tudi oni so me imeli zelo radi, saj sem bil med njimi kar priljubljen. Ob igranju mi je prvi šolski dan minil prehitro. Ko me je mama prišla iskat, sem si mislil, saj me je komaj pripeljala, pa me že hoče odpeljati. Zato nisem želel oditi domov, ampak po nekaj minutnem prepričevanju me je mama le prepričala, da sva se odpravila domov. Komaj sem čakal naslednji dan, saj sem vedel, da bom spet med svojimi prijatelji. Tako mi je prvi šolski dan ostal v dobrem spominu.

Andrej Šajher

SPOMNIM se 1. septembra 2001, dneva, ki mi je popolnoma spremenil življenje. Dneva, ko sem prvič s šolsko torbo prestopila prag šole. Takrat se je zame začelo nekaj novega, nekaj, kar še prej nisem poznala. Mislila sem, da bo grozno. Moraš se učiti, biti priden, računati, brati, pisati, odgovarjati učiteljicam na vprašanja in sodelovati pri pouku. Najprej je bilo res samo to, vsak dan je bilo enako, vsak dan vse znova in znova.
Potem pa so v 4. razred k nam prišli učenci iz Libelič in nam popestrili še tako dolgočasen dan. Vedno bolje smo se poznali in vedno raje sem jih imela. Čez čas smo postali nerazdružljivi prijatelji. Skupaj smo doživljali vse, dobre in slabe trenutke, a nas bo sedaj počasi ločil čas. Za vedno mi bodo ostali v spominu.

Laura Zavec

Na obisku v DOČ-u

SEM Saša in obiskujem osmi razred osnovne šole. V prihodnosti želim postati veterinarka in tudi ustanoviti svojo veterinarsko postajo. Svoj delovni dan pri kakšnih tridesetih letih starosti si zamišljam nekako takole:
Trdno sem spala, ko mi je zazvonil telefon. Ustrašila sem se ga tako, da sem padla s postelje. »Presneta rock muzika!« Oglasila sem se in po nekajminutnem razmišljanju sem ugotovila, da me kličejo iz veterinarske postaje. Imeli so nujen primer in so me zato tudi poklicali. Kolikor hitro sem mogla, sem vstala in sedla v avto. Ko sem se pripeljala na veterinarsko postajo, so se mi vsi začeli smejati. Spraševala sem se, kaj sem storila narobe in ugotovila, da sem se pozabila preobleči. Na sebi sem namreč še vedno imela pižamo. Hitro sem stekla na urgenco, kjer so me že čakali. Pripeljali so namreč muco, ki jo je povozil avto. Operacija je hitro in uspešno stekla. Spomnila sem se, da sem pozabila zbuditi otroke za v šolo. Oddirjala sem domov in pri kakšnih sto kilometrih na uro ugotovila, da me zasledujejo policisti. Vozila sem še hitreje in naenkrat so me dohiteli. Zvlekli so me iz avtomobila in bila sem tako prestrašena, da sem nevede kričala nanje. Sklenili so, da me za pomiritev odpeljejo za nekaj ur v zapor. Tam sem bila že kar nekaj časa, ko so me obiskali otroci in mož me je odpeljal domov. Tisti dan sem samo še spala.

Saša Poročnik

Za OŠ Dravograd zbrala in uredila
Darja Lesnik

NA OSNOVNI ŠOLI ŠENTJANŽ NI NIKOLI DOLGČAS

MUZIKAL: SNEGULJČICA IN SEDEM PALČKOV

Učenci in učenke 2. razreda zelo radi pojejo, plešejo in igrajo. Ob obravnavi vsem znane Grimmove pravljice Sneguljčica in sedem palčkov se nam je porodila zanimiva zamisel. Namesto običajne dramatizacije zgodbe smo združili vse tri veščine, ki jih najraje počnemo: ples, petje in igro. Nastal je muzikal, ki nam je že v začetku predstavljal velik izziv. Na podlagi glasbe znanih ljudskih pesmic smo priredili besedila, ki so razvijala rdečo nit zgodbice.

Muzikal je počasi dobival osnovno obliko, kateri smo dodajali plese, igro telesa in rekvizite. Da bi bila predstava popolna, smo ji morali dodati še ustrezne kostume. Veliko primernih oblačil smo našli med pustnimi kostumi, kostume za palčke pa nam je sešila babica Mira. Učenci in učenke so po dolgotrajnih vajah komaj čakali dan, ko bodo lahko svojo predstavo pokazali vrstnikom.

Premierno predstavo smo imeli za učence 1. in 3. razreda ter otroke vrtca Šentjanž. Ob materinskem dnevu so učenci in učenke med šolske klopi povabili svoje babice in jim popoldan polepšali z muzikalom in prepevanjem ljudskih pesmic. Navdušenje nad igranjem še vedno ni uplahnilo, zato smo v kostumih odkorakali do bližnjega doma Sv. Eme, kjer so varovanci lahko z nami obujali spomine na zgodbico iz mladosti. Pika na i pa je bil seveda nastop za starše, ki so s ponosom spremljali delo svojih otrok.

Z navdušenjem sem opazovala otroke med samo predstavo, ko so z vso resnostjo igrali vloge pravljičnih bitij in po predstavi z žarečimi očmi švigali med gledalci ter iskali njihove odzive. Nekdo v skupini je ponovno vprašal: »Komu bomo pa sedaj nastopali?«

Renata Sešel

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

V torek, 21. aprila 2009, smo imeli v telovadnici OŠ Šentjanž prireditev ob zaključku Bralne značke. Obiskal nas je poseben gost, ki ga poznamo predvsem kot začetnika Pikinega festivala v Velenju, gospod Marjan Marinšek, ki je pravnik, publicist, pisatelj, svetovni popotnik, fotograf, citrar, zbiratelj raznovrstnih predmetov in še bi lahko naštevali.

Prireditev je bila namenjena vsem pridnim bralcem, ki so v tem šolskem letu osvojili bralno značko. Teh je bilo kar 126, od tega so bile med njimi tri »zlate bralke« iz 9. razreda, ki so osvojile značko v vseh letih osnovnega šolanja.

Gost je učencem pripovedoval o svojem otroštvu in odraščanju, o pisateljevanju, o svojih potovanjih in srečanjih s številnimi znanimi osebnostmi. Med temi velja zagotovo omeniti Astrid Lindgren, avtorico popularne Pike Nogavičke, ki jo je pisatelj velikokrat obiskal na Švedskem in o njej napisal izčrpno biografijo.

Učenci so pisatelja z zanimanjem poslušali in mu zastavili številna vprašanja ter tako v njegovi družbi preživeli prijetno urico, kar bo zagotovo dodatna vzpodbuda, da bodo tudi naslednje šolsko leto pridno brali in ponovno osvojili bralno značko.

Lilijana Ladra

DRAGE IN ŠE ENKRAT DRAGE MAME

Na svetu res lepo je živeti
in svojo mamico objeti.
Objem mamin je kot roža, ki cveti,
kot žarek sonca, ki se v pomladi prebudi.

(Janja Pokeržnik, 7.r)

Kar nekako ob rob smo želeli potisniti praznik žena – 8. marec. Nekateri so se navdušili nad materinskim dnevom, kar, roko na srce, ni nič slabega. Če pa združiš enega in drugega, imaš razlog za praznovanje.

Mama in žena sta spoštovanja vredni besedi in predvsem bi morali biti včasih bolj cenjeni. Ravno zato sem se kot razrednik že drugo leto odločil, da skupaj z razredničarko paralelke, s katero odlično sodelujeva, ter z otroki povabim materežene na srečanje ob njihovem prazniku.

Nad tem srečanjem so še posebno navdušeni mladi učenci, letos sedmošolci. Skupaj z učenci iz 7.b smo pripravili program za srečanje, ki smo ga časovno umestili v sredino meseca marca.

Učenci so se tudi letos razdelili v skupine; eni so pripravljali program, drugi skromna darila za mame (pripravili so vaze, narejene iz odpadnih plastenk), tretji pa so poskrbeli za dekoracijo v jedilnici. Naše kuharice so nam pomagale pri peki čokoladnih mafinov, ki so jih učenci pripravili na mize, okrašene s prvim pomladanskim cvetjem.

Program, ki so ga pripravili učenci, je mamice navdušil. Že lansko leto so se prireditve udeležile večinoma vse, letos pa je bil obisk izjemen.

S svojim obiskom nas je razveselila tudi naša ravnateljica, ki taka srečanja vzpodbuja in podpira.

Takšna in podobna srečanja so na naši šoli pogosta. Starši se jih radi udeležujejo, saj popestrijo njihov vsakdan, meni, kot

učitelju, pa vsako novo srečanje prinese novo izkušnjo, ki je v današnjem času še kako dobrodošla pri delu z najstniki in njihovimi skrbniki.

Marko Havle

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI-ROGLA 2009

Šestošolci naše šole so se v mesecu marcu udeležili zimske šole v naravi na Rogli. Učenci so povprečno pet ur na dan smučali pod vodstvom smučarskih učiteljev Borisa in Pavleta, ostali čas pa so preživeli na pohodu, na adrenalinskem sankanju, v telovadnici in v zimskem bazenu. Pisali so pisma, dnevnike in izdelali plakat na temo zimske šole. V zimski šoli so otroci uživali, se imeli lepo, tako da je kar prehitro minila. Vsi so si želeli zimske užitke podaljšati še za kakšen dan. Nastalo je tudi nekaj fotografij, ki si jih lahko ogledate na naši šolski spletni strani.

Sonja Zupanc

PROJEKT KNJIGOBUBE

Knjigobube so vseslovensko gibanje, ki gradi kakovostno komunikacijo med odraslimi in otroki. V zadnjem času je projekt prerasel v mednarodnega. Odvija se kot družinski program promocije branja in ustvarjanja v dialogu. Namenjen je otrokom, staršem in širši družini ter strokovnim delavcem v vrtcih, osnovnih šolah oziroma vsem, ki si prizadevajo za otrokovo dobro in željo ob tem tudi sami osebnostno in strokovno rasti.

Osnovni namen projekta je:

- spodbujanje veselja do branja in komunikacije,
- izgrajevanje otrokovega verbalnega izražanja in socialnih odnosov,
- dvigovanje otrokove samozavesti in samopodobe,
- dopolnjevanje in bogatenje vzgojno-izobraževalnih programov,
- povečevanje otrokove motiviranosti za delo,
- veselje in skupni užitki vseh sodelujočih.

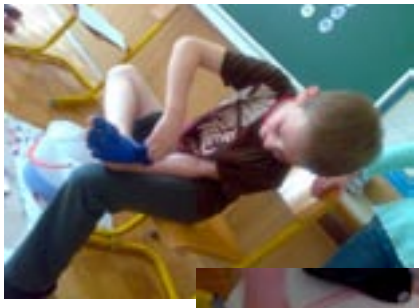

Projekt nas opozarja na pomen branja in pogovarjanja z otrokom, kar je temeljni kamen otrokove prihodnosti, njegovega zadovoljstva, duševnega zdravja in uspeha.

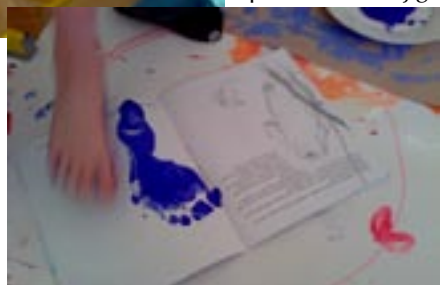

Tudi na naši šoli že vrsto let sodelujemo v tem projektu, ki ga izvajamo v oddelkih podaljšanega bivanja v 1., 2. in 3. razredu ter si tako dodatno popestrimo čas po pouku. V času, ki je namenjen Knjigobubam, prebiramo pravljice, jih poslušamo, pripovedujemo, beremo, se o vsebinah pogovarjamo, jih poskušamo zaigrati, ob njih plešemo in njihove vsebine še dodatno poglabljamo pri ustvarjanju s spominsko slikanico – Pobarvana pravljica. To je delovni zvezek, v katerega so vključeni odlomki in ilustracije, ki sodijo med klasična svetovna dela mladinske in otroške literature. Na obisk povabimo tudi knjižničarko, učiteljico Lilijano, ki prav tako popestri naše delo.

Učenci zelo radi ustvarjajo in pri tem uporabljajo različne likovne tehnike, materiale in pripomočke. Spoznavajo tudi nove tehnike in načine dela, ki jih z veseljem vnesejo v Pobarvane pravljice.

Tako ob koncu leta nastanejo čudovite spominske knjige pravljičnega popotovanja in s tem lep spomin na najnežnejša otroška leta. Vsak učenec je ob pogledu na svoje delo, ki je nastalo v Pobarvani pravljici, zelo ponosen. Konec leta za svoje dosežke prejme tudi diplomo.

Za Knjigobube je Pobarvana pravljica dragocena spominska knjiga, saj so v njej shranjena nepozabna doživetja in upodobljeni trenutki, ko smo se v tem drvečem času ustavili in nudili otroku tistih nekaj najpomembnejših minut v dnevu.

Mentorice Knjigobub: Tatjana Čevnik, Irena Prasnic, Andreja Krotmajer

CŠOD BREŽENKA

Učenci 8. razreda OŠ Šentjanž pri Dravogradu so čas med 6. 4. in 10. 4. 2009 preživeli v CŠOD Breženka. Ker pa ta dom obnavljajo, so bivanje in delo delavci CŠOD Breženka organizirali v penzionu Forma Viva v Seči.

Ponedeljek: dopoldne smo se v lepem sončnem vremenu pripeljali do penziona, kjer nas je navdušil razgled. Na levo (proti jugu) smo si lahko ogledali sečoveljske soline, naravnost (proti zahodu) se je odprl pogled na odprto morje, na desno (proti severu) pa na Portorož. Vse okoli nas so cvetele češnje, smokve so odganjale že majhne fige in prve liste, regrat pa je že delal lučke.
Ko so nas razporedili po sobah, smo se najprej seznanili z domskim redom in programom dela. Potem pa smo hitro smuknili v kratke hlače in majice, saj smo vendar prišli na morje (čeprav je z morja hladno pihljalo).
Že v šoli smo se dogovorili, da bomo planirali dva naravoslovna in dva športna dneva, en dan pa namenili zgodovinsko – geografski ekskurziji.
Z delom smo pričeli že popoldne, ko smo raziskovali življenje v bibavičnem, pršnem in priobalnem pasu. Sprehodili smo se do morja, kjer smo nabirali živali, školjke in rastlinje. Ker je bila oseka, mi pa zagnani za delo, nismo pazili, kam stopamo, in noge so se globoko pogrezale v blato. Že prvi dan so bili copati nekaterih neprepoznavni. Nabrane primerke smo primerjali s tistimi na delovnih listih, jih razvrstili in se pogovorili, kam spadajo. Ob delu je čas kar prehitro minil.
Po večerji pa bi se prilegel sprehod in sladoled. Kam pa lahko gremo? Ja ,v Portorož. Saj je samo eno uro hoje do tja. Pa kaj zato. Pot pod noge in na sladoled. Po sprehodu smo se vsi utrujeni spravili »spat«. V sobe smo že šli, samo, kdo bo pa zaspal, ko smo bili po štirje v sobah in smo si imeli še toliko povedati.

Torek: jutranja telovadba. Pa saj smo »na morju«. Tovarišica nas je opozorila, da smo v šoli v naravi. Na vrsti je športni dan – plavanje. Uživali smo v Aquaparku Žusterna v Kopru. Malo plavanja, malo masaže z brbotajočimi mehurčki in veliko tobogana. Pa je čas kar prehitro minil.
Po kosilu in počitku so bile prostočasne dejavnosti. Fantje so navezali stike z gimnazijci športnega razreda gimnazije Nova Gorica, ki so bili tudi v domu, in z njimi odigrali nogometno tekmo.
Popoldne smo proučevali sredozemsko rastje s poudarkom na oljki. Kuhar nam je za degustacijo pripravil kocke sira z rožmarinom, pokapane z olivnim oljem. Pa še polnozrnat kruh. Mmmm…, kako je bilo dobro. Večerni sprehod je bil dolg samo eno uro, saj smo odšli le do Lucije. Ko smo zagledali še odprto trgovino, so se nam kar zasvetile oči, saj so nekaterim že zmanjkali prigrizki od doma. Še dobro, da je bilo samo 10 minut časa do zaprtja trgovine, če ne, bi žepnino porabili že drugi dan.

Sreda: »Dobro se obujte, vzemite malico, pijačo in pokrivala, kajti do Pirana je tri ure hoda. Bolj pridno boste hodili, tam hitro naredili raziskavo in izpolnili delovne liste, več bo prostega časa. Vračamo se z avtobusom ob 12.30 uri,« so bila jutranja navodila. Pa pot pod noge. Učiteljica Sonja nas je opozarjala na naravne in kulturne znamenitosti. Že ves čas nas je mikalo, da bi se vsaj malo namočili v morju. Pa nas je želja minila, ko smo ob obali opazovali velike klobuke meduz. Po kratkem postanku za malico in sladoled v Bernardinu smo pot nadaljevali do Pirana.
Skozi labirint ozkih ulic in uličic smo se povzpeli na vzpetino, na kateri stoji cerkev Svetega Jurija. Po razlagi nastanka mesta smo se skupine razpršile po mestu in opravile svojo nalogo. Potem pa sladoled, kebab in pohajkovanje po ulicah. Celo stojnice s spominki in nakitom smo našli. Vsi utrujeni smo se z avtobusom odpeljali v dom v Sečo na kosilo, ki pa je bilo ta dan po vseh dobrotah kar odveč.
Popoldanski čas smo preživeli bolj mirno, saj smo se učili streljati z lokom, kjer je morala biti zaradi zbranosti strelca popolna tišina. Po poskusnem streljanju smo se pomerili med seboj. Borba je bila ostra, saj so na drugem mestu pristali kar trije z enakim dosežkom.
Večerne ure so bile glasbeno obarvane. Skupaj z gimnazijci smo prepevali ob spremljavi kitare.

Četrtek: Spet smo se zbudili v čudovito sončno, a sveže jutro. Dopoldanska dejavnost se je pričela v skupnem prostoru, kjer smo ponovili osnove orientacije in dela s kompasom. Na vrsti so bile fizikalno- kemijske meritve in orientacija. Po skupinah smo se odpravili po opisani poti do postaj, kjer smo opravili meritve vode, zraka in zemlje, izračunavali azimut in se orientirali v naravi. Ni manjkalo lumparij, sončenja in lenarjenja, vendar smo vse skupine srečno prispele do cilja. Ene z bolj, druge z manj uspešno rešenimi nalogami. Skupine, ki so čakale na start, so se med seboj pomerile v kriketu. Po prihodu vseh skupin smo pregledali rezultate opazovanja in iz das mase oblikovali življenje na morskem dnu. Svoje izdelke smo razstavili pred skupnim prostorom.
Popoldansko raziskovanje je bilo namenjeno solinarstvu in slanušam (slanuše ali halofiti so rastline, ki uspevajo na slanih tleh. To so slanoljubne rastline, ki prenesejo ali potrebujejo velike koncentracije soli). Odpravili smo se v sečoveljske soline, kjer smo si ogledali pripravo solinarskih bazenov. Učiteljica nam je razložila, kako pridelujejo sol danes. V trgovinici smo si kupili majhne vrečke soli in čokolado s solnim cvetom. Ni bila posebno dobra, ker je bila grenka in na koncu si imel okus po soli. Po poti smo bili precej razigrani, trobili smo s stebelci regrata in piskali s travo.
Za večerni sprehod smo si izprosili pot v Lucijo – v trgovino, saj je bilo potrebno potrošiti še ostanek denarja, pa tudi zaloge prigrizkov so že pošle.

Petek: »Jutranja telovadba odpade, ker je potrebno spakirati in pospraviti sobe.«
Še zadnja dejavnost, ki smo jo imeli na urniku – ogled slovenske obale z morja in obisk Solinarskega muzeja. Vsaj za zaključek smo imeli skupno dejavnost z gimnazijci. Z ladjico Solinarka smo se popeljali v muzej, kjer smo si ogledali staro solinarsko hišo in spoznali življenje solinarjev nekoč. Kar malo smo morali pohiteti, ker se je začela oseka in če bi bila voda prenizka, ladja ne bi mogla odpluti. Odpeljali smo se mimo školjčišč in ribogojnic ter se za kratek čas ustavili v Piranu.
Vožnja do Seče je hitro minila. Še podelitev priznanj, kosilo in že smo se poslovili. Ko smo se odpravili, nam je bilo kar žal, da je čas tako hitro minil. Bilo nam je lepo, veliko smo se naučili pa tudi zabavali.

Zaposleni v Breženki so nam nudili lepo, poučno in kvalitetno bivanje v prečudovitem okolju slovenskega primorja.

Mira Časar

Naša društva

MOŠKI PEVSKI ZBOR »STANKO REK«

OMPZ »STANKO REK« SLAVI LETOS ŽE 50. OBLETNICO SVOJEGA OBSTOJA.

Obletnice so lepa priložnost za številne spomine, vtise in razmišljanja. Po pripovedovanju gospoda Franca Preglava starejšega, ki ga na žalost že nekaj let ni več med nami, so prvi zametki tega zbora nastali že leta 1953, ko je v Črnečah začel delovati moški pevski zbor Gasilskega društva Črneče. V Dravogradu se je skoraj istočasno ustanovil moški pevski zbor »Svoboda Dravograd«, katerega člani so bili tudi črneški pevci. Pred 50. leti je zbor prevzel zborovodja gospod Stanko Rek. Bil je izredno zavzet in predan zborovodja. Poleg vsakodnevnega dela, ki mu je bil predan sedem dni v tednu, od jutra do večera, je vendarle našel čas tudi za družabno-pevska srečanja in prijetne zaključke sicer napornih delovnih dni.

Zbor je v tem času menjal kar nekaj imen. Najprej so se poimenovali Moški pevski zbor Črneče-Dravograd, nato Moški pevski zbor šoferjev in avtomehanikov Dravograd. Kasneje je pokroviteljstvo nad zborom prevzelo Obrtno združenje Dravograd, tako se je zbor preimenoval v Obrtniški moški pevski zbor Dravograd. Po nenadni smrti dolgoletnega pevovodje Stanka Reka so se mu pevci oddolžili tako, da zbor s ponosom nosi njegovo ime. Za njim se je zamenjalo kar nekaj zborovodij.

Leta 1984 je vodenje zbora prevzel gospod Franc Veršnik, dve leti za njim pa gospod Zdravko Ridl, ki je prav tako zbor vodil dve leti. Leto dni kasneje ga je vodila gospa Viljenka Raško. Zbor je potem kar nekaj let uspešno deloval pod vodstvom gospe Katice Korošec. Za njo ga je prevzela gospa Irena Glasenčnik. Pod njenim vodstvom smo dočakali 40. letnico delovanja. Zamenjal jo je gospod Janez Cigler Kralj, ki ga je zelo uspešno vodil pet let.

Od leta 2005 zbor vodi gospa Metka Kotnik Dobnik. Pod njenim vodstvom je zbor kar lepo napredoval. Pevci iskreno želijo, da bi bilo obojestransko sodelovanje tudi v prihodnje tako uspešno, kot je bilo do sedaj, pa tudi, da bi trajalo še vrsto let.

V zgodovini zbora bi radi omenili tudi vse dosedanje predsednike. To so gospod Vinko Špiljak, gospod Franc Kotnik, gospod Vlado Mrzel, gospod Franc Sirk, gospod Adi Paradiž, gospod Jože Vožič, gospod Franc Srebotnik, gospod Bojan Čeru, gospod Ludvik Gornjec in gospod Jože Paar.

Pred 50. leti je bil zbor vrsto let edini v občini in je bil resnično nepogrešljivi del kulturnega življenja. Sodelovali so na revijah severovzhodne Slovenije v Ormožu, od vsega začetka na revijah »Od Pliberka do Traberka« in leta 1983 bili pobudniki ter organizatorji prvega srečanja revije Obrtniških pevskih zborov.

V zboru se je zamenjalo okrog 90 pevcev. S ponosom lahko povemo, da imamo v svojih vrstah tudi dva pevca, ki sta v zboru od samega začetka. To sta gospod Ivan Pikl in gospod Jože Vožič. Hvala vama za zvestobo, za iskreno prijateljstvo in ubrano petje.

V prihodnje želimo, da bi še dolgo skupaj peli, predvsem pa želimo novih in mladih pevcev. Le tako ne bo pesem zamrla. Peti je vedno lepo. S pesmijo lažje in v miru živimo, pa še prijatelji postanemo. Radi bi se iskreno zahvalili Območni obrtno-podjetniški zbornici Dravograd, ki je prevzela pokroviteljstvo nad našim zborom. Posebej se zahvaljujemo sekretarki gospe Darji Hovnik za nesebično pomoč zboru ter vsem tistim obrtnikom, ki nam stojijo ob strani na kakršenkoli način. Hvala tudi Skladu za ljubiteljske dejavnosti Občine Dravograd in Občini Dravograd. Ne nazadnje zahvala gre tudi predsedniku Kulturne skupnosti Dravograd gospodu Jožetu Kramarju, ki nam vedno prisluhne.

V času, polnem raznih obveznosti, predvsem pa tempu, ki nas preganja iz dneva v dan, je potreba po iskanju nečesa lepega, nečesa, kar človeku da novih moči, še toliko bolj potrebna. Tega se še kako dobro zavedajo pevci OMPZ »Stanko Rek«, zato tudi vztrajajo že toliko let pri zborovskem petju. In za nič na svetu ne bi želeli, da bi bilo drugače, kajti trenutki, ki jih podarjajo prijateljem z namenom, da pričarajo lepo petje – zdravilo težavam in glasnico radosti - niso nikoli izgubljeni.

Krajevna skupnost se predstavi: ČRNEČE

Krajevno skupnost Črneče sestavljajo naselja Ronet, Podklanc, Dobrova, Sv. Križ, Črneška gora, Črneče in Tribej. Večina naselij je gručastih, vas Črneče pa je razložena. Nad njo so posamezne manjše kmetije, ki jih obdajajo bogati mešani gozdovi. Po zadnjem štetju prebivalstva živi na območju krajevne skupnosti Črneče 863 prebivalcev.

Naselje Ronet leži ob glavni cesti Dravograd – Ravne na Koroškem, pod vznožjem Tolstega vrha. V naselje vodi cesta čez železniško progo z nezavarovanim železniškim prehodom. Tamkajšnji krajani vzorno skrbijo za urejenost svojih domov z okolico, želijo pa si komunalne ureditve (vodovod, kanalizacija), saj je večkrat motena oskrba z vodo.

Skozi naselje Podklanc pelje cesta do naselja Dobrova med lepo urejenimi hišami. Cesta je v slabem stanju in potrebna obnove kakor tudi ostala komunalna infrastruktura v kraju. Nujno potrebno je zgraditi zavarovan prehod čez železniške tire. Tu je znana kmetija Klančnik, kjer se poleg kmetijske dejavnosti ukvarjajo tudi s turizmom in privabljajo goste tudi iz drugih krajev Slovenije. V naselju je urejeno športno igrišče, ki ga uporabljajo člani Športnega društva Podklanc in ostali krajani.

Nad naseljem Podklanc se razprostira polje, na njegovih obronkih pa leži naselje Dobrova. Čez polje vodi cesta, ob kateri je postavljeno versko znamenje, ki nam priča, da je to stara romarska pot, ki povezuje Črneče z Dobrovo in Sv. Križem. Na Dobrovi je več manjših urejenih kmetij in družinskih hiš. Pereč problem v tem naselju je oporečna pitna voda, saj je vodno zajetje potrebno obnove, prav tako bi že davno bilo potrebno zgraditi kanalizacijsko omrežje. Pred leti smo odprli odsek asfaltirane ceste od Dobrove do Sv. Križa, s katero so bile odpravljene dolgoletne težave pri prevoznosti po stari makadamski cesti.

Od naselja Sv. Križ se nam ponuja prelep razgled na del Dravske, Mežiške in Mislinjske doline. Tu stoji stara in zelo znana romarska cerkev. V njeni bližini smo uredili parkirišče, ki je hkrati tudi športno igrišče za okoliške prebivalce. Naselje sestavljajo lepo urejene hiše, mimo katerih vodi cesta proti zelo znani Urkovi lipi, ki je priljubljena izletniška točka za planince in izletnike. Drevo kljubuje svoji visoki starosti in nam kaže pot mimo urejenih kmetij do znane turistične točke pri Lipovniku, ki pa je že v sosednji občini Ravne na Koroškem. Pred kmetijo Lagoje se lahko odločimo za vzpon na Šteharski vrh.

Iz naselja Dobrova nas vodi pot na Črneško goro in do osamljenih kmetij, obkroženih s pašniki, travniki in gozdovi. Na njih se lastniki kljub hribovitosti in težavnosti terena trudijo, da je zemlja lepo obdelana in da so gozdovi urejeni. S Črneške gore se nudi prelep razgled na Dravsko dolino in Goriški vrh s Košenjakom.
Pod Črneško goro se razprostira vas Črneče, ki je tudi največje naselje v krajevni skupnosti. Osrednji del vasi sestavljajo stari grad (klošter), cerkev s pokopališčem, župnišče in gasilski dom. V tem delu vasi sta bili znani dve gostilni (Sadnik, Žgajnar), trgovina in šola, ki pa je bila pred dobrimi tremi desetletji temeljito obnovljena. V šoli se izvajata pouk od 1. do 4. razreda in predšolska dejavnost. Tako je poskrbljeno, da se njihova igra in rezultati dela vtkejo v vsako družabno srečanje krajanov in drugih občanov, ki radi prihajajo na naše kulturne prireditve, ki jih prirejamo v kulturni dvorani starega gradu. Škofija Maribor se je z njeno obnovo zelo potrudila, želi pa nadaljevati z obnovo zunanjih površin. Ob gradu se nahajata stoletni drevesi (kostanj in jesen), ki sta tudi zaščiteni. Grad že več desetletij nudi bivališče številnim krajanom. V gradu je več desetletij poslovala trgovina, ki je skrbela za osnovno preskrbo krajanov. Žal so različni razlogi pripeljali do tega, da je trgovina v začetku letošnjega leta zaprla svoja vrata. Glede na želje in potrebe krajanov si prizadevamo, da bi se trgovina v prihodnosti ponovno odprla.

V krajevni skupnosti je bil pred leti izglasovan samoprispevek za izgradnjo mrliške vežice, ki so jo krajani zgradili tudi z veliko prostovoljnega dela. Ob njej je bil postavljen žarni zid, v prihodnje pa pričakujemo izgradnjo novega pokopališča.

V neposredni bližini se gradi nov gasilski dom z večnamensko dvorano, kar bo omogočalo še boljše delovanje aktivnih društev v kraju (KS Črneče, PGD Črneče, KD Črneče, Rdeči križ in Karitas).
V Črnečah deluje tudi Dom starostnikov, ki nudi bivališče številnim starostnikom iz celotne koroške regije. Ob njem je športno igrišče, ki služi šolski in predšolski mladini ter drugim.
Z naraščanjem naselja ob starem delu vasi se je pojavila tudi potreba po ureditvi pešpoti. Tako smo pred leti dobili skozi vas pločnik z razsvetljavo, kar je zelo prispevalo k prometni varnosti in splošni urejenosti kraja.
Pod vasjo se razprostira Črneško polje, ki se zaključi z gozdnim pasom ob reki

Dravi. Polja so intenzivno obdelana, zato dajejo optimalne pridelke. Črneški zaliv predstavlja bogat ekosistem za številke zaščitene rastlinske in živalske vrste, ki so na tem delu reke Drave našle svoja bivališča. Ob zalivu preživljajo svoj prosti čas sprehajalci in ribiči, turistično ponudbo pa dopolnjuje tudi možnost ogleda in jahanja konj.

Zaselek Tribej je bil v preteklosti znan predvsem po kmetijah Sušnik in Matovunder. Na tem območju se je v zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja pridelovalo hmelj, ki pa ga danes ni več. Okoli obeh kmetij je nastalo naselje stanovanjskih hiš, do katerih vodijo urejene ceste, novo naselje pa je nastalo tudi v neposredni bližini odcepa z glavne ceste Dravograd – Libeliče. V neposredni bližini (Sušnikov klanec) obratuje »smetna jama«, ki je v postopku sanacije do njenega dokončnega zaprtja. V lanskem letu smo ob preplastitvi državne ceste Dravograd – Libeliče pridobili novo avtobusno postajališče, ki služi predvsem šolarjem.

Ob tej kratki predstavitvi posameznih naselij v naši krajevni skupnosti želim poudariti, da smo lahko zadovoljni in ponosni na urejenost našega kraja. Največjo problematiko predstavlja cestno- komunalna ureditev, ki zahteva visoka finančna sredstva. Kot je razvidno iz opisov posameznih naselij, lahko zaključimo, da raznolikost pokrajine in prijaznost ljudi predstavlja dober razlog za obisk našega kraja. V Svetu KS Črneče se bomo še naprej prizadevali za uresničitev zastavljenih ciljev in s tem za zadovoljstvo naših krajank in krajanov.

Blanka Vrhovnik

VAS ČRNEČE
Črneče so majhna vas, ki leži med Dravogradom in Libeličami. Ime je dobila po črnicah in borovnicah. Vas leži v Sloveniji in sicer na severu države. Vas se ponaša z najdebelejšim drevesom v Sloveniji.
Osnovni podatki:
- nadmorska višina: 350,4m
- število prebivalcev: 654
- poštna št/pošta: 2370 Dravograd
- občina: Dravograd
- pokrajina: Koroška

KRONOLOGIJA
Dvorec Črneče Tscherberg je nastal v prvi polovici 15. stoletja. V drugi polovici 17. stoletja, točneje leta 1688, je bil lastnik dvorca Adam Seyfrid Waldner, konec 19. stoletja pa Janez Veršun, pred drugo svetovno vojno ga je imel Gunther Kirchner, sedaj pa so v njem stanovanja. Sedaj ga vaščani imenujejo Klošter.

PODRUŽNICA ČRNEČE
V vasi deluje tudi podružnica Črneče, ki obratuje že od novembra 1873. Danes jo obiskuje 17 učencev. Na šoli so štirje oddelki. V sklopu šole je tudi vrtec. Na šoli se odvija veliko dejavnosti, ki jih učenci z veseljem obiskujejo.

ŽUPNIJA ČRNEČE
Župnijska cerkev je cerkev sv. Andreja. Na področju župnije je tudi romarska cerkev sv. Križa. Poleg cerkve sta tudi pokopališče in trgovinica, ki trenutno ne deluje.
Župnija Črneče

Vrsta župnije:	rimskokatoliška teritorialna župnija
Ustanovljena:	1780
(Nad)škofija:	nadškofija Maribor
Sedanji župnik:	Franček Kraner
Sedež:	Črneče
Država:	Slovenija

DOM STAROSTNIKOV
Dom starostnikov leži na obrobju vasi. Nudi dom 272 stanovalcem predvsem s Koroške, za katere skrbi 118 zaposlenih.

AKTIVNOSTI
V vasi potekajo različne aktivnosti:
- prostovoljno gasilsko društvo,
- kulturno društvo,
- športno društvo,
- konjeniški center.

V vseh naštetih dejavnostih so otroci in odrasli zelo aktivni.

Sestavila: Špela K., OŠ Črneče

KRAJEVNA SKUPNOST ČRNEČE SE PREDSTAVLJA

(v obdobju 1963 do 1984)

Korenine nastajanja Krajevne skupnosti Črneče, (v nadaljevanju »KS Črneče«), sega že v leto 1963, ko so se začele priprave za izgradnjo novega gasilskega doma na vasi, kjer je stal do tedaj stari leseni dom, ki ga je že močno načel zob časa. Pod vodstvom takratnega predsednika gasilskega društva Jožeta Dretnika, ki je znal pritegniti vse krajane našega kraja ter pridobiti del sredstev tudi od Občine Dravograd, je bil dom v treh letih zgrajen ter svečano predan svojemu namenu leta 1966, ob 36. letnici obstoja Gasilskega društva Črneče. Dom je bil v celoti zgrajen s prostovoljnim delom vseh krajanov, ne samo gasilcev, kar je pomenilo med ljudmi posebno zadovoljstvo, obenem pa vzpodbudilo razmišljanje, kako se organizirati v bodoče, da bi čim lažje in hitreje reševali probleme, ki so "žulili" prebivalce ožje in širše okolice Črneč, Dobrave, Podklanca, Tribeja in Črneške gore.

Na vsakoletnem zboru krajanov je bilo naštetih in obravnavanih kup problemov o poplavljanju hudourniških potokov, vzdrževanju cest in kolovozov, telefonije in kanalizacij, nismo pa imeli zato ustrezne investicije, ki bi se organizirano ukvarjala z reševanjem podobnih problemov. V tistem obdobju so se po večjih krajih že ustanavljale krajevne skupnosti, v manjših krajih pa vaški ali krajevni odbori, ki so bili primerna oblika za reševanje perečih krajevnih problemov.

Tako je bil 18. 12. 1966 na zboru občanov izvoljen prvi krajevni odbor (KO) v občini Dravograd, za področje Črneč, Dobrave, Podklanca, Črneške gore in dela Tribeja.

V odboru so bili izvoljeni naslednji člani:
1. Vreš Franc – predsednik,
2. Rozman Ivan – blagajnik,
3. Dretnik Jože – član,
4. Flis Adolf – član,
5. Klemen Anton – član.

Naloga KO je bila reševanje manjših problemov na področju komunalne, stanovanjske, socialne, zdravstvene, gospodarske, kulturno-prosvetne in druge problematike na področju KO Črneče.

Ker smo štartali iz točke »nič« in brez posebnih izkušenj na tem področju, je bilo treba najprej urediti nekatere formalne postopke; nabaviti žig za poslovanje, odpreti žiro račun pri takratnem SDK-ju. Izdelali in sprejeli smo poslovni načrt za leto 1967, ki je obsegal v glavnem eno nalogo: ureditev prostorov v zgornji etaži novozgrajenega gasilskega doma, ki je ostala nedokončana. V njej sta bila dva prostora, eden manjši za pisarno vseh organizacij in društev v kraju, drugi večji pa za klubski prostor, prav tako za vse potrebe kraja. V tem prostoru pa naj bi v bodoče delovala tudi krajevna knjižnica, ki je poslovala v prosvetni dvorani v gradu, kar pa ni bilo primerno zaradi drugih dejavnosti, ki so se takrat odvijale v njej.

KO se je zavzeto lotil težke naloge, saj nismo imeli na odprtem žiro računu nobenih finančnih sredstev, pa tudi ne garancije zanje. Začeli smo tako, kot smo se naučili od gasilcev – s prostovoljnim delom in zbiranjem sredstev za material. Vse akcije so uspele in za Dan republike, 29. 11. 1967, je bila klubska soba že opremljena s štiriindvajsetimi sedeži, štirimi večjimi mizami in dodatno omaro za knjige ter ostalo potrebno opremo (peč za ogrevanje, obešalniki, zavese). Urejena pa je bila tudi pisarna za delo.

Na svečani otvoritvi s kratkim kulturnim programom so se zbrali skoraj vsi krajani in predstavniki občine. Vsi smo bili zadovoljni in dobre volje, saj je to bila nova pridobitev za naš kraj ter vzpodbuda za nadaljnjo delo KO.

Že ob zaključku prvega leta naše organizirane dejavnosti so podelili tudi skromne pomoči socialno najbolj ogroženim krajanom. Proti koncu leta 1967 smo že začeli izvajati prve aktivnosti za reševanje največjega problema v sredi vasi, saj nam je Črneški »Hudi potok« ob vsakem večjem nalivu poplavil večji del naselja, nekaterim pa celo hiše in kleti. Po vsakem takem nalivu smo organizirali prostovoljno delovno akcijo za čiščenje struge Hudega potoka. Na teh akcijah je sodelovalo tudi veliko krajanov.

Ker takšno reševanje problema ni pomenilo trajne rešitve, smo se skupaj s predstavniki občine Dravograd obrnili na Vodno skupnost Maribor in na Podjetje za urejanje hudournikov v Ljubljani, ki so bili pristojni za reševanje teh problemov. Dosegli smo dogovor, po katerem je Podjetje za urejanje hudournikov že v letu 1968 zgradilo dve zaščitni pregradi nad vasjo. Že leto pozneje pa so izvedli regulacijo Hudega potoka skozi vaško naselje, z izvedbo kinete pod gasilskim domom. Leseni most pri domačiji Zupanc pa smo morali zamenjati z betonskim v lastni režiji.

V tem obdobju je bil zgrajen novi propustni most pri Kogelniku (Klančniku) v Podklancu. Postavljena je bila tudi prva javna razsvetljava v Črnečah. KO je zgradil prizidek pri stranskem vhodu v gasilski dom, z ustreznimi stopnicami in zaščitno ograjo pri vhodu v klubsko sobo. Ob novozgrajeni strugi Hudega potoka smo kot zaščitno ograjo posadili živo mejo iz ligustra. Pred trgovino Črneče je bila zgrajena nova betonska škarpa, ki je omogočila kamionski dostop do trgovine, kateri prej ni bil možen. Z lastnimi sredstvi je bil zgrajen TV-pretvornik na Grajski bajti v Dravogradu. Proti koncu drugega mandatnega obdobja je bil zgrajen še eden povečan propust na cesti od Flis Viktorja do Veržunove domačije pri »Hojču«. Dotedanji propust je bil namreč trikrat premajhen, zato je Hudi potok pred izlivom v Dravo vedno poplavljal njive in travnike na zemljišču Veržuna, Pridigarja, Vožiča in Kadiša.

Do leta 1969 ni bilo na področju KO Črneče niti enega telefonskega priključka, tako, da je bilo samo osebno možno obiskati zdravnika ali ga poklicati na svoj dom. Sedaj se je končno ta velika želja Črnečanov uresničila, dobili smo sicer samo 6 priključkov (od tega je bil eden javnega značaja »pri Žgajnerju«), ki se ga je lahko vsakdo poslužil. V pripravah na tretje mandatno obdobje, pa je KO čakala najtežja naloga doslej in sicer rekonstrukcija ceste Dravograd – Libeliče, v skupni dolžini 8 km. Dokaj hitro smo ugotovili, da bo za ta projekt potrebna skupna akcija KO Črneče in Libeliče, ter Občine Dravograd. Ko je iz 5-letnega planskega obdobja 1971-75 izpadla Libeliška cesta, čeprav je bil problem že nekajkrat predstavljen republiškim organom in skupnosti za ceste, je postalo jasno, da bomo tok dogodkov obrnili našemu kraju v prid.

Na pobudo KO Črneče so se namreč pričele aktivnosti za skupen nastop obeh krajevnih odborov za rekonstrukcijo ceste Dravograd – Libeliče. Podan je bil predlog, da naj akcijo vodi skupni gradbeni odbor, kateri naj organizira razpis skupnega referenduma za krajevni samoprispevek in v nadaljevanju vodi vse aktivnosti za izvedbo rekonstrukcije ceste.

Imenovan je bil 7-članski gradbeni odbor, po trije iz vsakega KO, ter predsednik, za katerega je bil soglasno izvoljen Franc Vreš, ki je odbor uspešno vodil do konca gradnje. Ta je bila zaključena za občinski praznik 4. julija 1974, ne glede na to, da niti največji optimisti v to niso verjeli, da je sploh možno. Kako so si ljudje ob tej cesti želeli uresničiti zastavljeni cilj, je pokazal izid referenduma za uvedbo samoprispevka, ki je uspel v Libeličah 100%, v Črnečah pa 96,5%. S takimi rezultati referenduma je gradbeni odbor lažje prepričal odgovorne v republiškem vodstvu, da so ta odsek ceste ponovno uvrstili v plan za obdobje 1971-75.

Ker kljub temu še ni bilo zagotovitve, da bo akcija uspela, je Cestno podjetje Maribor na pritisk GO in občine Dravograd v letu 1972 asfaltiralo obstoječo traso skozi naselje Gorče in Libeliče. To bi naj bilo darilo krajanom ob 50. obletnici priključitve Libelič k matični domovini Jugoslaviji. V času priprav za rekonstrukcijo ceste pa je KO opravljal druge naloge na svojem področju. Skupaj s Krajevno skupnostjo Šentjanž smo zgradili novi leseni most preko reke Meže v Podklancu, vsak do ene polovice, kar je predstavljalo velik zalogaj za naš KO. Zgrajena je bila tudi prva kanalizacija od novega naselja v Podklancu do reke Meže, kar je za takratne čase pomenilo nekaj posebnega. Dograjena pa je bila tudi javna razsvetljava v Črnečah, na Dobravi, v Podklancu in na avtobusnem postajališču pri Ronetu.
Pričetek gradnje ceste Dravograd – Libeliče je bil v drugi polovici leta 1973. Do zimskega obdobja so že bili asfaltirani prvi trije kilometri ceste, to je do Sušnikovega klanca. Do 4. julija 1974 pa so bila dela končana. Veselje med ljudmi v Črnečah in Libeličah je bilo nepopisno. Zaključna slovesnost je bila najprej na nogometnem igrišču, potem pa se je nadaljevala v ta namen na novo opremljeni kulturni dvorani v gradu Črneče. V tem letu so nastajale tudi velike politične spremembe, saj so po novi zakonodaji prenehali delovati KO, ko so iz njih nastale krajevne skupnosti (KS), ki še danes nadaljujejo delo in naloge bivših KO. KS so takratni družbi dobile tudi širšo in drugačno vlogo v delegatskem sistemu in v družbi nasploh. Zakon jim je omogočal tudi sistem financiranja, tako, da so postajale tudi neodvisne, kot so bili prejšnji KO. Še vedno pa je imelo tudi v tem sistemu prednost prostovoljno delo krajanov, saj smo le na ta način hitreje dosegali naše razvojne cilje in si izboljševali življenjski standard. Tako je naša KS zgradila osnovno šolo, vrtec, športno igrišče, občinske ceste na Dobravi v Podklancu, pri Ronetu, na Tribeju in v vasi Črneče. V vsako hišo je prišel telefon in kabelska televizija, v letih 1978-80 je bila zgrajena vaška kanalizacija za celo vas in Dom starostnikov. V letih 1983-84 je bil zgrajen skupni vaški vodovod z zajetjem na Črneški gori, med Kočnikom in Kanovnikom. Zgrajen je bil v glavnem s prostovoljnim delom. Opravljenih je bilo preko 5000 delovnih ur, pa še bi lahko naštevali.
Kar se mi pa na koncu zdi posebej pomembno, *prostovoljno delo nas je združevalo, vedeli smo, da ustvarjamo za sebe, za svoje potomce, prijatelje in znance. Takšna dela prav gotovo plemenitijo človekov značaj. Zato ostanimo prijatelji tudi naprej, v novi krajevni skupnosti.*
Hvala vsem tistim, ki ste pri tem delu sodelovali.

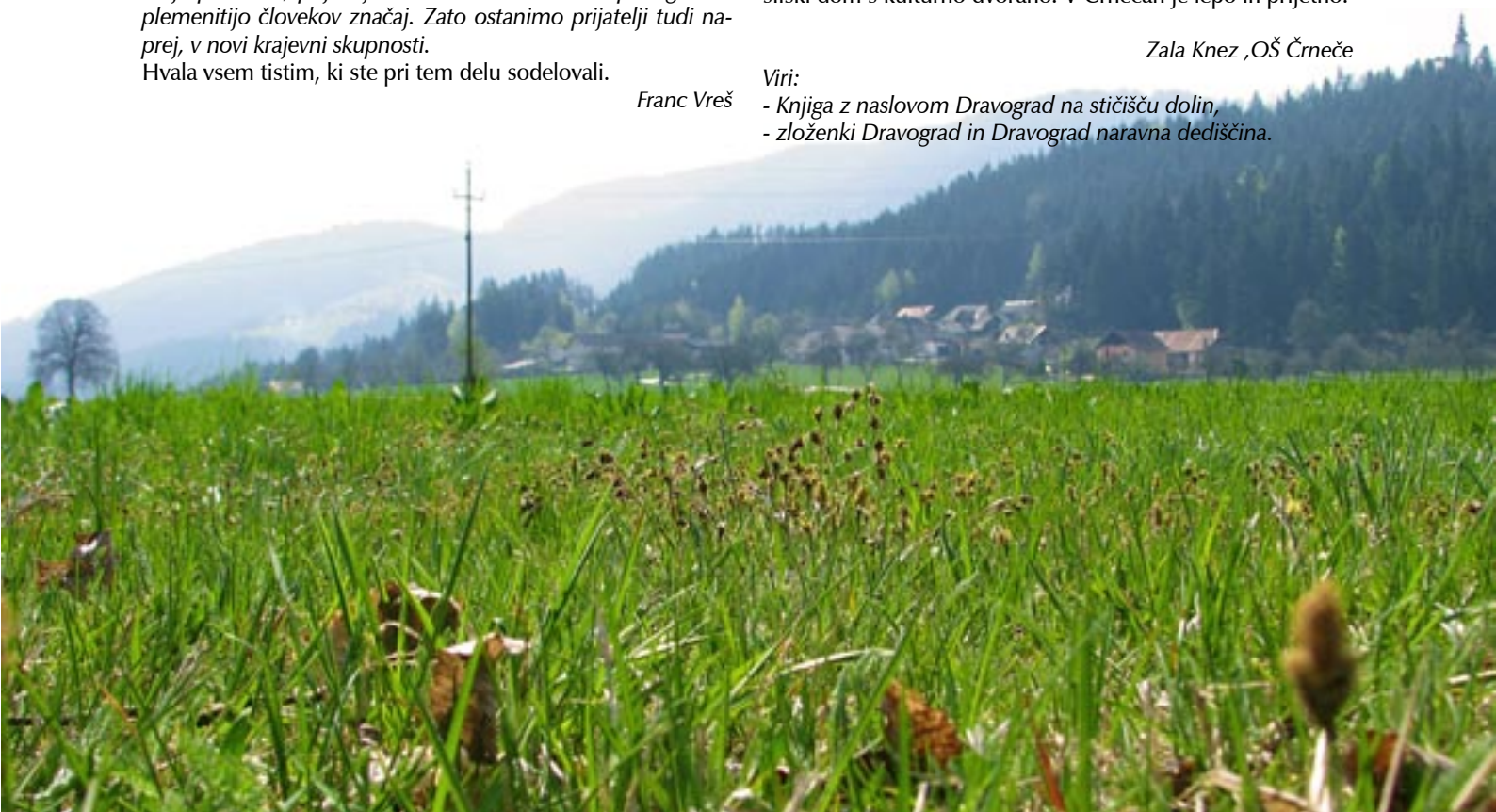
Franc Vreš

VAS ČRNEČE

Cerkev v Črnečah se prvič omenja leta 1340. Zgrajena je bila v gotskem stilu, v duhu baroka s čebulasto streho zvonikov. Zasnova cerkve je bila romanska.
Dvor (klošter) se prvič omenja leta 1408, z imenom Tscherberg pa leta 1432. Imel je podzemni rov, ki naj bi povezoval črneški in dravograjski grad. Verjetno pa je šlo za rov, po katerem se je dalo v primeru nevarnosti zbežati. Zadnji lastnik dvorca pred drugo svetovno vojno je bil Gunther Kirchner, ki je v njem živel z ženo in sinom Ingom. Črneški grad je leta 1937 zamajal potres, zato ga je graščak prodal nunam iz Slovenske Bistrice. Danes so v kloštru prosvetna dvorana in stanovanja.
V spomin na premagane Turke so bile po letu 1533 posajene v bližini vasi Črneče tri lipe. Ohranjena je lipa na Črneškem polju, z obsegom 318 cm in višino 24 m ter Urkova lipa z obsegom 880 cm in višino 31 m. Obe lipi sta zavarovani kot naravni spomenik.
Po reki Dravi so od 13. stoletja dalje s čolni in splavi prevažali les, izdelke iz lesa in drugo trgovsko blago. Z izgradnjo hidroelektrarne Dravograd leta 1943 je bilo splavarjenje po Dravi končano. Za elektrarno je nastalo akumulacijsko jezero - veliko 12 hektarov - ki je pokrilo precejšnji del črneškega polja. Poseg je močno vplival na živalski in rastlinski svet ob reki. Kar nekaj desetletij je trajalo, da si je narava opomogla. Površina se je postopoma razvijala v močvirje z otoki in trstičjem, kjer so redke in ogrožene rastlinske in živalske vrste spet našle svoj življenjski prostor. Ob jezeru je najdenih že več kot 160 različnih rastlinskih vrst. Velika trobelika ima tukaj eno izmed zadnjih rastišč v Sloveniji. V plitvinah jezera imajo ribe pomembna drstišča.
Ob jezeru si zavetje in prostor za razmnoževanje poišče več kot 150 različnih vrst ptic. Najpogostejše so raca mlakarica, črna liska in labod grbec. Jezero uvrščajo med naravovarstveno najpomembnejše mokrišče v Sloveniji in je vključeno v evropsko ekološko omrežje Natura 2000.
Skozi Črneče poteka regionalna cesta, ki je zelo prometna. Pred sedmimi leti je bil zgrajen pločnik, ki je precej povečal varnost peščev, predvsem otrok.
Imamo šolo, dom starostnikov in igrišče, gradimo pa nov gasilski dom s kulturno dvorano. V Črnečah je lepo in prijetno.

Zala Knez ,OŠ Črneče

Viri:
- Knjiga z naslovom Dravograd na stičišču dolin,
- zloženki Dravograd in Dravograd naravna dediščina.

Ustvarjalnost in inovativnost

Evropsko leto 2009

Na pobudo Evropskega parlamenta, da se v letu 2009, ki je Evropsko leto ustvarjalnosti in inovativnosti, slednji vključujeta na čim več področij našega dela in življenja, smo se odzvali tudi na Koroškem. Za regijsko usklajeno delo smo povezali področja, na katerih skušamo še bolje uveljavljati ustvarjalnost kot pomembno vrednoto za osebni, družbeni in gospodarski razvoj. Na pobudo Občine Dravograd smo v regiji organizirali koordinacijski odbor, skozi katerega se povezujejo nosilci razvoja v regiji na področjih izobraževanja, kulture, gospodarstva, regionalno-razvojnega sektorja in občin, da bi ob sodelovanju oblikovalske stroke v regiji skupaj izgrajevali kulturo ustvarjalnosti na Koroškem. Sporočilo Evropskega leta dobiva v trenutni gospodarski situaciji dodaten pomen tudi na Koroškem – krepitev ustvarjalnih in inovacijskih sposobnosti in zmogljivosti kot ključnih dejavnikov razvoja vseh nas pri spodbujanju kakovostnega razvoja regije ter pri snovanju identitete Koroške.

Zastavljene aktivnosti se odvijajo vse od začetka leta 2009, v Dravogradu pa smo se najprej srečali z izzivi vključevanja ustvarjalnosti in inovativnosti v sklopu razpisa Gospodarske zbornice Slovenije – Območne zbornice Koroška, ki nagrajuje inovativnost v gospodarstvu.
Med dogajanjem, ki namenja pozornost razvijanju kompetenc posameznika za kreativno uporabo znanja, smo v sodelovanju z Gimnazijo Ravne omogočili dijakom, da v enem najlepših razstavnih ambientov na Koroškem, v cerkvi sv. Vida, predstavijo svojo razstavo »Papirnata galaksija«, ki je nastala ob zaključku oblikovalskih delavnic. Z različnimi področji oblikovanja so se skozi deset različnih delavnic srečali vsi dijaki prvih letnikov, ki so spoznavali, da je ustvarjalnost zabavna, zanimiva in polna presenečenj, da je lahko del našega vsakdana, predvsem pa ne pozna meja. Razstava je tudi s tem namenom svojo pot po Koroškem zaključila na Slovenski gimnaziji v Celovcu.
Ker je med cilji Evropskega leta tudi sporočilo o krepitvi vseživljenjskega učenja, smo še več pozornosti namenili predstavitvi ustvarjalnega prizadevanja Feliksa Frühaufa – Sreča. Gre za njegov kreativni razvoj, ki ga deli z domačim okoljem, za vztrajnost pri dokumentiranju in ohranjanju kulturno-zgodovinske dediščine in naravnih vrednot skozi pestro likovno dogajanje, obenem pa tudi za pomen medgeneracijskih povezav ter prepletanja tradicije in sodobne ustvarjalnosti.
Dober odziv na razpis za »Spominek Dravograda«, ki se je odvijal med promocijskimi projekti tokratnega Evropskega leta, s poudarkom na inovativnosti in ustvarjalnosti v motiviki in uporabnosti izdelkov, je pokazal številne zanimive ideje in izvirnost avtorjev, saj je bila bera letošnjega razpisa doslej najmočnejša. Na natečaj je prispelo 25 izdelkov oz. skupin izdelkov, v katerih se združujejo elementi kulturne in naravne dediščine, značilne za območje Dravograda in Koroške, ter sodobne ustvarjalnosti. Izbor spominkov, nagrajenih v tem letu, sicer predstavlja tiste, ki združujejo največ kriterijev, zaradi sporočilnosti in visoke mere dovršenosti prispelih izdelkov pa je vsak od njih svoja zgodba in svoja pripoved o Dravogradu. Posebnost letošnjega razpisa je tudi zanimiv izbor prevladujoče teme, za katero se je odločila večina od 26 avtorjev – tradicionalna kulinarika našega območja, ki so jo povezali še z drugimi značilnostmi območja Dravograda in Koroške. Lahko sklepamo, da okus po dobri domači hrani v zanimivem posodju ali embalaži ustvarja prijetne spomine. Med izdelki, ki nosijo tudi druga sporočila, sta se pojavila tudi dva, ki spodbujata po nadaljevanju na drugih področjih, ne zgolj v okvirih razpisa. Harmonikarski orkester Planinskega društva Dravograd je z idejo izdelave pastirskih piščali spomnil na

pozabljeno znanje, zato smo jih povabili, da bi jeseni ob etnološki razstavi pripravili ustvarjalno delavnico na to temo. Domiselno besedno in vizualno sporočilo na majici »Skoči v Dravograd« pa je lahko spodbuda za različne društvene aktivnosti v Dravogradu. Člani komisije - Marko Košan, Brigita Rajšter, Nada Medved, Aleksandra Gradišnik – smo izbirali med zelo kakovostnimi in domiselnimi izdelki in skušali izbrati tiste, ki so se najbolj približali kompleksnosti kriterijem tokratnega razpisa (na naslovnici). Tretjo nagrado je prejela »Slatka japka«, kot zgodba o avtentični kulinariki in igrivosti uporabe, avtorjev Igorja Bahorja in Jane Bahor. Drugo in prvo nagrado si enakovredno delita dva izdelka oz. skupini izdelkov. Ena je originalna embalaža za lipov čaj in suho sadje (jabolčne krhlje, kloce – suhe hruške), kjer že okras, izdelan iz volnene polsti na laneni vrečki, govori o vsebini; tudi ko je vrečka prazna, služi drugemu namenu, tako kot okras, ki je lahko uporaben v laseh, na torbici, kot obesek za ključe ipd. – avtoric: Alenke Brišnik Perkuš, Vlaste Špringer in Veronike Sušnik. Nagrado za »Krožnik za nudle (štuklje)« je dobila avtorica Silva Dravšnik za izdelek iz skupine posod iz kamenine, ki poudarja vrednote preproste, a kakovostne hrane v teh krajih, pripravljene iz domačih sestavin z veliko mero iznajdljivosti.

Med cilji Evropskega leta, ki so predlagani za vse ravni – evropsko, nacionalne, regionalne in lokalne – jih skušamo v kar največji meri izpolnjevati tudi v našem okolju. Načrtovane aktivnosti sledijo sloganu tega leta: »Zamisli si. Ustvarjaj. Prenovi.«, ki nagovarja k iskanju novih rešitev, pri čemer opozarja na razsežnost in moč razvojnih potencialov družbe – ustvarjalnosti in inovativnosti. Podatki kažejo, da ima po merilih EU Koroška, tako kot Slovenija, še mnogo odprtih priložnosti za povečanje kreativnih zmožnosti. Tradicija naklonjenosti ustvarjalnosti na Koroškem je pomembna prednost pri prilagajanju novim zahtevam in pri iskanju novih poti za doseganje pričakovanih rezultatov, kot so:

- prepletanje vzgoje, izobraževanja, informiranja, promocije, razvoja in managementa pri uveljavljanju kulture ustvarjalnosti in inovativnosti v regiji;
- zagotavljanje pogojev, da bi se v gospodarski in javni sferi na Koroškem razvijale dejavnosti, kjer bi se s kreativno uporabo znanja še bolje uveljavila strokovna, kompetentna kadrovska struktura.

Z namenom uresničevanja ciljev koordinacijski odbor predlaga in načrtuje aktivnosti glede na možnosti institucij, nosilk aktivnosti: iniciative in dogodki za dvigovanje zavesti o pomenu ustvarjalnosti in inovativnosti, delavnice, izobraževanja, razstave, srečanja po ciljnih skupinah in strukturah, informiranje, primeri dobrih praks, projektno interdisciplinarno delo, raziskave in študije ipd.

Ustvarjalnost se nanaša na širok razpon človekovih aktivnosti, predstavlja pa predvsem uresničevanje določenih sposobnosti in prizadevanj. Slovar slovenskega knjižnega jezika ob razlagi pojma »ustvarjalnost« postavlja pomen spoštovanja nekoga zaradi njegove ustvarjalnosti, zaradi ustvarjalne uporabe pridobljenega znanja. Znanstvena razlaga ustvarjalnosti poudarja, da so to dispozicije, ki so v vsakem od nas, za njihov razvoj pa je poleg osebnostnih dejavnikov odločilno tudi okolje. Evropsko leto nas vse spodbuja, da tudi na Koroškem in v Dravogradu skupaj poiščemo priložnosti in čim bolje udejanjimo ustvarjalna prizadevanja.

Mag. Aleksandra Gradišnik

PISMA BRALCEV:

Storite kaj za svoje zdravje!

Koroško društvo za boj proti raku je pričelo s številnimi aktivnostmi, ki bi nas morale ponovno vzpodbuditi, da napravimo nekaj zase v obvladovanju te, čedalje pogostejše kronične bolezni, ki jo imenujemo RAK.

Med najpomembnejši vzroki za večanje števila bolnikov so staranje prebivalstva (rak je pretežno bolezen starejših ljudi), podaljšana doba preživetja bolnih, vedno boljše diagnostične metode in tudi večja izpostavljenost prebivalstva tveganim dejavnikom.

Za to boleznijo zboli letno okrog 10.000 prebivalcev Slovenije (polovica moških in polovica žensk). Pri moških je na prvem mestu rakavih obolenj rak pljuč, sledi rak kože in na tretjem mestu rak debelega črevesa in danke. Pri ženskah vodi rak dojke (okrog 1000 novih primerov bolezni), sledita rak kože in rak debelega črevesa ter danke.

Rak je bolezen, ki jo povzročajo številni dejavniki in ima pogosto zelo dolgotrajen potek. Tako lahko od rakave spremembe celice do prvih znakov bolezni preteče nekaj desetletij. Bolezenski znaki ali bolečine se pri raku navadno pojavijo šele tedaj, ko je bolezen že napredovala. Pogosto lahko namreč blage simptome zgodnjega raka pripišemo kakšni drugi bolezni, zato pa je pomen primarne preventive v smislu promocije zdravja, podprte z izobraževanji in ustreznim informiranjem širših množic v tem obdobju, toliko večji.

Na kaj morate biti pozorni?

- Pozorni morate biti na pojavnost bulice, ki je na istem mestu mesec dni, na ranice, ki se ne zacelijo - kjer koli na telesu, na pojav ranice v ustih (izključujoč afte ali herpes);
- če opazite, da je materino znamenje spremenilo obliko, svetlost ali barvo, pričelo rositi…;
- če nastopi nenadna krvavitev;
- če imate dolgotrajne težave, kot so hripavost, kašelj;
- če vas napenja, imate bolečine v trebuhu, če se pojavlja slabost, bruhanje;
- če imate občutek polne danke, spremembe pri odvajanju blata oziroma vode;
- če ste shujšali brez kakršnega koli vzroka…

In kaj lahko storite zase?

- Upoštevajoč Evropski kodeks proti raku lahko storite veliko:
- Ne kadite! Kadilci čim prej opustite kajenje in ne kadite v navzočnosti drugih!

- Vzdržujte primerno telesno težo in pazite, da ne boste pretežki!
- Povečajte telesno aktivnost!
- Povečajte dnevno porabo vseh vrst zelenjave in sadja in omejite količino živil z maščobami živalskega izvora!
- Omejite pitje alkoholnih pijač – vina, piva in žganih pijač!
- Izogibajte se čezmernemu sončenju in pazite, da vas, predvsem pa otrok, ne opeče sonce!
- Natančno spoštujte predpise, ki so namenjeni preprečevanju izpostavljenosti znanim karcinogenom. Upoštevajte vsa zdravstvena in varnostna navodila pri snoveh, ki bi lahko povzročale raka!
- Ženske po 25. letu redno hodite na odvzem brisa materničnega vratu. Udeležujte se presejalnega programa za raka materničnega vratu, ki naj bo organiziran v skladu z evropskimi smernicami za zagotavljanje kakovosti!
- Ženske po 50. letu redno hodite na mamografski pregled. Udeležujte se presejalnega programa, ki naj bo organiziran v skladu z evropskimi smernicami za zagotavljanje kakovosti mamografskega presejanja!
- Moški in ženske po 50. letu, redno hodite na preventivni pregled za odkrivanje raka debelega črevesa in danke. Udeležujte se presejalnega programa, ki naj bo organiziran tako, da zagotavlja kar največjo kakovost!
- Cepite se proti hepatitisu B!

Zavedati se je potrebno, da je zdravje naša pravica, skrb za zdravje pa naša dolžnost. V tej skrbi se je potrebno udeleževati programov, ki so nam na razpolago:

Presejalni program raka dojke DORA naj bi do leta 2010 pokril področje celotne Slovenije. V presejanju bodo na momografski pregled vsako drugo leto vabljene ženske med 50. in 69. leta starosti.- torej v obdobju, ko je največja verjetnost, da obolijo za rakom na dojki. Cilj programa je odkriti čim večje število bolnic v zgodnjem stadiju bolezni, torej dovolj zgodaj, s čimer se zmanjša umrljivost.

Program ZORA (program zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb) je namenjen ženskam med 20. in 64.letom starosti, ki v zadnjih treh letih niso bile na preventivnem ginekološkem pregledu in odvzemu brisa (test PAP) Program je zaživel in se izvaja.

Program SVIT – državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja raka na debelem črevesu in danki je namenjen ženskam in moškim v starosti od 50. do 70. leta starosti in ko bo zaživel, bo za udeležence brezplačen.

V okviru Koroškega društva za boj proti raku Ravne si prizadevamo z različnimi aktivnostmi (predavanja, svetovanja, razgovori, učne delavnice, informacijske stojnice, demonstracije samopregledovanja dojk in mod…) problematiko rakavih obolenj čimbolj približati posamezniku,v primeru bolezni pa poudarjamo pomen sekundarne in terciarne preventive. Pri tem so nam v veliko pomoč posamezna društva, aktivi kmečkih žena, lokalne skupnosti, šole, delovne organizacije, medijske hiše itd., za kar smo jim zelo hvaležni.

Ivica Podrzavnik, dr.med.

PRIŠLO JE KOT STRELA Z JASNEGA... DIAGNOZA RAK!!!

Ob tem, ko vsakodnevno hitimo obteženi z obveznostmi, skrbmi in željami po boljši bodočnosti, nas lahko zelo hitro doleti, brez opozorila, kot strela z jasnega in nas postavi na kruta tla realnosti, srečanje s hudo boleznijo. Rak !!!
Stvari, o katerih smo pred tem sicer kdaj celo razmišljali s sočutjem, saj se to zgodi vedno nekomu drugemu in ne nam samim, pa nenadoma kot orkan neusmiljeno podirajo, kot hišico iz kart, kar smo s trudom ustvarjali, v kar smo verjeli. Vse preprosto izgublja svoj smisel in mavrica tisočerih želja, ki smo jo nosili v srcu, se spremeni v eno samo, veliko, neizmerno željo. Premagati to kruto bolezen.
Minljivost življenja nam skuša olajšati grenkobo spoznanja o hudi bolezni, ko gre za pozna leta. Nihče pa ne bi smel občutiti takšne bolečine v srcu in nemoči, kot jo povzroči grožnja hude bolezni pri majhnem, nebogljenem otroku. Morava priznati, da nama je vsekakor lažje brskati po teh težkih spominih zaradi srečnega razpleta, kot če bi bil epilog poguben. A grenkoba ostaja in nikoli, nikoli ne izgine.
Brez tistih, ki znajo in zmorejo razumeti stisko hudo bolnih in njihovih svojcev, bi bila naša dolga pot do ozdravitve še daljša, še težja, še samotnejša. Zato velja zahvala vsem, sodelavcem, prijateljem, znancem in vsem tistim, ki so tako ali drugače ponudili svojo pomoč, v prvi vrsti otroški zdravnici Magdaleni Gruden Večko ter društvu za boj proti raku, ki ga vodi zdravnica Francka Šmid Borovnik.

Starša

KOROŠKO DRUŠTVO ZA BOJ PROTI RAKU

je prostovoljno združenje občanov, ki deluje na območju koroških občin, s sedežem na Ravnah na Koroškem, v prostorih Zdravstvenega doma, Ob Suhi 11.

Svojo dejavnost oblikujemo po strokovnem programu zdravstvenega varstva in onkološke službe RS, v skladu z domačimi in tujimi izkušnjami.

Naši cilji so jasni:
- zmanjšati število bolnikov z rakastimi obolenji,
- raka čim bolj zgodaj odkriti zaradi ugodnejšega izida bolezni…

Naše naloge:
- naučiti ljudi zdravo živeti, da se lahko nekaterim rakom ognejo,
- naučiti ljudi odkriti raka v zgodnjem stadiju…

SVOJIM ČLANOM NUDIMO:
- zdravstveno-vzgojna gradiva,
- predavanja na vsebino rakologije za organizirane skupine,
- informacijske stojnice ob pomembnih obeležjih,
- edukacijske preglede dojk (po urniku v treh zdravstvenih domovih za potrebe Koroške),
- učenje samopregledovanja dojk na specialnem modelu,
- učenje samopregledovanja mod na specialnem modelu,
- psihološka svetovanja (v dveh zdravstvenih domovih).

V društvo se lahko včlanite individualno ali skupinsko preko svojih predstavnikov v delovni organizaciji. Letna članarina znaša 5 €. Dosegljivi smo na telefonu štev.: 02/ 8705 200.

»Pozdravljena, Koroška!«

Tako sem pozdravil še vedno nepoznano pokrajino pred 50-timi leti. Prvič v življenju sem kot Štajerc doživljal naravne lepote pokrajine, slikovito dolino reke Drave, občudoval prislonjene hišice na Pohorsko in Kobansko pogorje. Prvič sem se srečal s Korošci, prijaznimi in srčnimi ljudmi in v ušesih sem spoznal razliko v govoru. Takrat še nisem vedel, da bom v tej pokrajini ostal dalj časa.

»Pozdravljena, Koroška!«, tako še danes potiho vzklikam v duši, ko se peljem po Dravski dolini v Trbonje ali Dravograd k prijateljem ali bivšim službenim sodelavcem. Da bi še dolgo bilo tako!

Radlje ob Dravi, nekoč trg, danes mestece. Nehote pomislim na moje prvo službeno delovno mesto učitelja na osnovni šoli Brezovec –Trije Kralji. Vsak teden sem dvakrat prepešačil pot po grabnu iz šole, kjer sem stanoval, do trga in trgovin v trgu, da sem napolnil nahrbtnik s prepotrebnimi stvarmi. V nahrbtniku niso smele manjkati: prve kocke argo juh, petrolej, stekleni cilinder za petrolejko, ter nekaj potrebščin za nazorni pouk. Na šoli me je čakalo 49 otrok, ki so bili razdeljeni od 1. do 8. razreda. Moram reči, da za mene to ni bila samo šola za učenje pridnih in revnih hribovskih otrok, ampak tudi šola za življenje in pogled na življenje. Zelo pa sem žalosten danes, ko gledam propadajoči samostan, ki sem ga nekoč občudoval. Škoda, da tak spomenik propada.

Trbonje in lepi Trbonjski most. Kraj, kjer sva z ženo Majdo pustila vso svojo mladostno energijo. V Trbonje sva prišla leta 1961 kot mlada učitelja iz Libelič. Že takoj sva spoznala, da je kraj odmaknjen in zapostavljen, oziroma skoraj pozabljen, ljudje pa dobri, pridni, delovni in malo vase zaprti. Čutili so, da so odrinjeni od ostalih sredin. S »svetom« so bili povezani samo z železnico in z brodom preko reke Drave. Cesta proti Dravogradu nikakršna, ozka, na nekaterih mestih enosmerna, nevarna in pozimi 1 do 2 mesca zaprta; proti Vuzenici samo kolovoz, enako proti Mislinjski dolini čez Cviterško sedlo ali Sv. Ano. V samem kraju kup nerešenih problemov. Vas brez vode (samo trije »štrepihi«), s pomožno pošto z ročno poljsko telefonsko centralo, s trgovino, ki je bila slabo založena in stalno nerentabilna, električna napetost pa taka, da so žarnice komaj brlele, šolsko stavbo pa je mučila hišna-lesna goba.

Po prvem letu življenja in dela na šoli in v vasi sva spoznala, da so naju ljudje kot mlada učitelja sprejeli v svojo sredino, nama zaupali tako probleme kot želje (sama sva se udeležila mnogih flincarij, obiskala sva domačije učencev, …). Postala sva del njih in kaj hitro sva dobila »domovinsko pravico«, ki pa je terjala od naju, da storiva nekaj več za napredek kraja. Problemov ni manjkalo, ne na šolskem področju, ne na komunalnem in tudi ne v kulturno-družabnem življenju (flincarije in steleraje so bili edini družabni dogodki).

Šolsko delo je zahtevalo mnogo energije. Načrt za izboljšanje stanja v šoli in na šoli je bil načrtovan dolgoročno. Denarja za razreševanje problemov je bilo zelo malo. Vsebino pouka je bilo potrebno modificirati. Želel sem, da se znanje trbonjskih otrok, ki so hodili v šolo v Trbonje, čim prej približa nivoju znanja učencev bolj razvitih šol. Na šoli smo si postavili cilje, da vsi učenci spoznajo snov vseh osmih razredov, čeprav v kombiniranem pouku, in da so uspešni v poklicnih šolah. Šolski usip učencev (učenci, ki niso dokončali 8 razredov osnovne šole), je bil velik. Smelo lahko rečem, da smo združeni: učitelji in starši, tudi uspeli. Starši so preko rednih roditeljskih sestankov in z neposrednim kontaktom s šolo spoznali, da je v znanju napredek, in da so otroci, ki končajo osnovno šolo v Trbonjah, prav tako uspešni; da šola v Trbonjah ni samo šola za pastirčke. Hkrati smo reševali tudi problem hišne gobe in se pripravljali na večjo sanacijo stavbe.

Šolska dejavnost je bila ozko povezana s kulturno. Že prvo leto smo s krajani, ki so si želeli večje aktivnosti na tem področju (po vojni je bila izredno uspešna dramska sekcija, godba, …), v spodnji učilnici šole postavili improvizirani oder in že za kulturni dan 1962 leta odigrali dve enodejanki. Spoznal sem, da si ljudje želijo iger, saj je bil razred - kulturna dvorana – vedno poln ob vsaki predstavi. Letno smo naštudirali po eno igro. Najuspešnejši smo bili z igrama: Pogospodena butica in z igro T. Partljiča – Ščuke.

Z vsemi naštudiranimi igrami smo gostovali po sosednjih krajih. Hkrati smo v našo vas vabili tudi uspešne druge skupine. Najbolj mi je v spominu ostalo gostovanje znanega in svetovno uspešnega opernega pevca Ladka Korošca, ki je s svojim glasom opernih napevov in ljudskimi pesmimi tako navdušil občinstvo, da niso hoteli domov. Sam umetnik je rekel, da kaj takega ni pričakoval.

Tretje področje dejavnosti je bilo usmerjeno na izboljšanje osnovnih življenjskih pogojev. S skupino naprednih krajanov smo kaj kmalu začeli načrtovati, kako pripeljati v vas vodo iz 4 km oddaljenega izvira na vrhu Danijela. Velik načrt je bil to za takratni čas. To je bila akcija, ki je povezovala vaščane in hribovcev enkratno celoto. In uspelo nam je. Meseca novembra 1964 je voda pritekla v vas. Navdušenja nad tem dogodkom ne moreš pozabiti. Takrat sem bil utrujen, a vesel, da nam je akcija uspela. Ko me pogled zanese proti vrhu Danijela, se nehote spomnim, kaj vse je bilo potrebno postoriti, kako smo delali na vodovodni trasi, s kakšnimi težavami smo se sreče-

vali, koliko poti je bilo potrebno prehoditi, ko smo nabavljali material in kako so mi krajani zaupali. Težko je opisati, to moraš doživeti. Srečni smo bili, da nam je uspelo uresničiti več kot 30 letno željo. Po velikem uspehu je bilo mnogo lažje kaj več postoriti, pogoji so bili dani. Zaupanje veliko, da bomo uspeli, če se česa lotimo. Že takoj naslednje leto ustanovimo GD Trbonje, zgradimo orodišče za gasilsko orodje, nabavimo novo motorno brizgalno, delamo na izboljšanju električne napetosti in zgradimo tri transformatorje, začne se bitka za pošto, ker so jo hoteli ukiniti, za ureditev prostora za pošto, za izgradnjo dveh novih železniških postajališč – Jezero in Danijel, in še in še. Hkrati smo pritiskali na gozdno gospodarstvo za izgradnjo cestnih povezav proti Vuzenici in Cviterškemu sedlu.
Ko sem leta 1972 postal občinski funkcionar - predsednik OK SZDL in kasneje predsednik Skupščine Občine Dravograd, se je v vasi porodila misel o izgradnji mostu. Uspešno smo izpeljali referendum, čeprav smo vedeli, da so želje prevelike in da bomo s težavo rešili zastavljen referendumski program. Dvajset let prepozno (ko se je gradila Elektrarna Vuzenica, je bila baje podana ta možnost), pa dvajset let prehitro, smo dejali, a začeti je potrebno. Reči moram, da sem danes izredno hvaležen vsem, ki so ta načrt izpeljali do konca in da ta lepotec stoji. Sam sem tako v občini, kot na sejah gospodarsko političnih struktur Koroške regije, in tudi v republiški skupščini, nenehno na vseh posvetih opozarjal na Trbonjski referendum za most, da je to naša resna odločitev in, da smo zato Trbonjčani prišli v šale, ki še danes krožijo po Koroški (Lipov čaj, Nagrobni spomenik, Novi avtobus, Zajček beži preko Cviterškega sedla…). Hvala bogu, da je danes tako. Danes most stoji.
Dravograd, stičišče treh koroških dolin. Škoda, da je tako prostorsko utesnjen. A ta utesnjenost ga dela posebnega. S svojim enkratnim grbom in s trško arhitekturo ter mostovi je posebej zanimiv. Na sam Dravograd me vežejo spomini na šolo, na uspehe v šoli, ki smo jih dosegli s skupnimi močmi prizadevnih učiteljev, ter na vodenje občinske skupščine po takratni novi ustavi. Nastajale so samoupravne interesne skupnosti. Ves denarni pretok je bil v njih. Delegatski sistem je vzpodbujal razvoj, vendar z razpršenimi denarnimi sredstvi. V skupščinskih klopeh se je največ razpravljalo o investicijskih naložbah v delovnih organizacijah in o skupnih projektih Koroške: gradnja Doma starostnikov v Črnečah, industrijski coni Otiški Vrh, o investicijskih programih posameznih delovnih sredin – Monter Dravograd, Imont, Mesnina, Kograd, o trgovini in gostinski dejavnosti. V spominu mi je ostal še podpis listine o pobratenju z občino Lučani v Srbiji in praznovanje 100 obletnice GD Dravograd.
Letno enkrat me pot zanese tudi v Libeliče, kjer sem prav tako poučeval eno leto. Spomini na Libeliče, na libeliške krajane, na srčne in dobre ljudi, na zakonca – učitelja Kosa, so še posebej zaznamovani v moji duši, zato grem rad v to obmejno vas. Prav posebno mi ostaja v spominu praznovanje 50. obletnice priključitve Libelič k Jugoslaviji leta 1972, kjer sem imel slavnostni gopvor, v katerem sem opozoril na vrsto koroških problemov na oni strani meje (7. člen, fizični napadi na Slovence) in na tej strani meje (cesta, življenje ob meji).
Lepo je bilo živeti na Koroškem. Lepi so spomini, ki mi izbruhnejo na plan vsakokrat, ko vstopim v Koroško pokrajino. Danes lahko rečem, splačalo se je živeti in delati za te čudovite ljudi, za to prelepo pokrajino, se boriti za njen napredek. In ko danes prebiram vsakodnevne vesti s Koroške v časopisu Večer, sem vedno vesel napredka vseh občin na kateremkoli področju in kjerkoli. Tako sem strnil del mojega aktivnega ustvarjanja na Koroškem in trdim, da je slogan »Na Koroškem je fajn«, res pravi.

Branko Kobale

Obisk mesta Komlo

Informacija o obisku delegacije Občine Dravograd v madžarskem mestu Komlo, s katerim se po sklepu Občinskega sveta naše občine navezujejo pripravljalni stiki z namenom, da se obe mesti pobratita.

Delegacija: županja Marijana Cigala, dr.vet.med., podžupan Alfonz Naberžnik. univ. dipl.oec. (tudi tolmač), g. Robert Preglau, vodja OI JSKO in g. Darko Žižek, predstavnik Športne zveze, ki je nadomeščal predsednika g. Rožiča, je v dneh od 30. 4. do 1. 5. 2009 obiskala mesto Komlo. S tem smo vrnili obisk madžarske delegacije v letu 2008.

Gostitelji so bili: župan mesta Komlo, g. Pava Zoltan, podžupan dr. Laszlo Szakacs (tudi kot tolmač), g. Jozsef Notheizs, ekonomski svetovalec župana, g. Johann Abel, vodja oddelka za nemško manjšino in občasno tudi drugi.

Obisk je potekal v času prireditve »Dan Evrope v Komlu«, ki je bila delno financirana s sredstvi Evropske unije in postaja tradicionalna prireditev, v katero so vključena vsa pobratena mesta z mestom Komlo. Tako se je naša delegacija seznanjala s predstavniki nermškega mesta Neckartenzlingen, hrvašega Valpovo, srbskega Indžija, medtem ko predstavnikov francoskega mesta Eragny, italijanskega Torrice in romunskega Beius v času našega bivanja še ni bilo. Predstavniki mest, s katerimi smo se srečevali, so izražali zadovoljstvo, da se pobratena mesta širijo tudi na Slovenijo.

V času obiska sta županja Dravograda in župan mesta Komlo svečano podpisala »Pismo o nameri« in listini izmenjala v prisotnosti lokalne televizije in nekaterih medijev. Pismo o nameri napoveduje sprva sodelovanje na športnem in kulturnem področju, sodelovanje šol in društev (gasilci, ribištvo, lovstvo itd.). Občini se bosta medsebojno obveščali o prireditvah, na katerih je možno sodelovanje. Občina Dravograd bo tako povabila madžarske slikarje na jesensko slikarsko kolonijo »Ex tempore«, povabljeni bodo na športna tekmovanja , ki jih organiziramo skupaj z občinami Slovenj Gradec, Labot in St.Paul, in se sproti dogovarjali, kje lahko sodelujemo. Nedvomno bodo to naloge našega zavoda »Dravit«.

Sama prireditev »Dan Evrope v Komlu« je potekala na dobro opremljenem prireditvenem prostoru, ki je bil nekdaj rekreacijska cona takrat še delujočega rudnika. Nastopi glasbenikov in plesnih skupin (narodni in umetniški plesi) so potekali ves 1. maj; vse programske točke so bile dobro obiskane in potekale v zelo sproščenem razpoloženju občinstva, z bogato ponudbo na stojnicah. Delegacije pobratenih mest so izkoristile obisk tudi za oglede bližnjega okrajnega mesta Pecs.

Ocenjujemo, da bo možno sodelovanje okrepiti in sčasoma pripeljati do pobratenja mest, čeprav je razumevanje dokaj oteženo (angleščina in nemščina). Vsekakor pa ga nadomešča iskrena želja po sodelovanju.

podžupan Alfonz Naberžnik

Dogodilo se je...

»Čaj za dve« - predstava KUD Žalec

Večer komorne glasbe

12. večer Dravograjskega okteta KOGRAD IGEM

25 let ŽPZ Društva invalidov Dravograd

9. pesniška olimpiada

Attacca – regijski festival mladinskih pevskih zborov

Tradicionalna razstava Božičnih jaslic avtorja Franja Maroška

Otvoritev fotografske razstave »Ni vse tako črno« avtorja Jožeta Vrča

Božični koncert ŽPZ Lipa

4. novoletni koncert Glasbene sekcije KATICA

Javni nastop učencev Glasbenega izobraževanja Katica in Lira

Likovna in kiparska razstava Likovne sekcije Kulturnega društva Dravograd

Osrednja proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti in Božično-novoletni koncert PO Šentjanž

Božično-novoletni koncert Godbe na pihala Trbonje

Božično-novoletni koncert Godbe na pihala Ojstrica

»Trikraljevsko koledovanje«

Gostovanje otroške gledališke skupine iz Vogrč

Razstava ikon in relikviarjev

Otvoritev slikarske razstave Feliksa FRÜHAUFA

Proslava ob kulturnem prazniku

»Jaz sem pa tako fina«- igra gledališke skupine iz Črneč

17. kolonija mladih likovnikov Koroške

Območna revija odraslih pevskih zborov

Tradicionalna 23. razstava pirhov Lotke Nenadić, slovenske rokodelske mojstrice

3. tekmovanje Mladih talentov Koroške

Koncert Šaleškega akademskega pevskega zbora

»Lepo je pomladi« – območno srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov

»Oj, lepo je res na deželi« – regijsko srečanje ljudskih pevcev in godcev

Prikaz obrezovanja sadja

Čistilna akcija Koroških ribičev

Pust veselih ust tudi v Dravogradu

Spominska svečanost pri ruskem spomeniku v Črnečah

Tekmovanje za najtežjo ščuko

Muharska tekma za Božični pokal

9. pohod na Gruberjev vrh

Odlaganje in ravnanje z odpadki

na območjih, kjer odvažanje zagotavljamo s kontejnerskim odvozom

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
DRAVOGRAD d.o.o.
Meža 143
2370 Dravograd
tel. 02/ 872 11 10
fax 02/ 872 11 29

V Javno komunalnem podjetju Dravograd si že več kot 12 let prizadevamo, da ustvarjamo pogoje za dokončno odpravo divjih odlagališč kosovnih in tudi drugih odpadkov. Na začetku naših prizadevanj, da postavimo velike pet in več kubične kontejnerje za zbiranje kosovnih odpadkov in omogočimo odvoz tudi tistim občanom, ki do takrat niso imeli možnosti oddati gospodinjske odpadke, smo danes v s položaju, ko smo občanom z izgradnjo ZBIRNEGA CENTRA LOČENIH VRST ODPADKOV, ki je v Otiškem vrhu ob reki Mislinji (pot do centra vodi mimo Hotela Korošica in skladišč Intereurope), kot lahko vidite na sliki št. 1, omogočili, da sami pripeljejo kosovne odpadke.

Od takrat, ko smo z odvozom vseh vrst kosovnih in gospodinjskih odpadkov z manj naseljenih višje ležečih delov občine začeli, se je veliko spremenilo. Leta 2004 smo bili sprejeti v Evropsko skupnost in s tem sprejeli pravila vedenja in ravnanja na mnogih področjih življenja in dela.

Za nas je pričela veljati zakonodaja EU na področju ravnanja z odpadki, zato smo pospešeno pričeli postavljati zbiralnice za ločeno zbrane vrste odpadkov, imenovane EKO OTOKE. Morali smo zgraditi sodoben zbirni center za kosovne odpadke, ki se dajo snovno izkoristiti.

Kot ste sami gotovo že opazili, si kot izvajalci javne gospodarske službe zbiranja in odlaganja komunalnih odpadkov v Občini Dravograd nenehno prizadevamo in obveščamo javnost (KTV, osebna pošta, zloženka, radio), kako je potrebno v skladu z vedno novimi predpisi ravnati s posameznimi vrstami odpadkov.

Kljub naši veliki želji, da bi se odnos posameznikov do okolja in ravnanja z odpadki korenito spremenil, se to prepočasi, na nekaterih območjih pa sploh ne, spreminja, kar zgovorno prikazujejo slike.

Klavže proti Trbonjam

Neobveščeni bi ob pogledu na nelepe posnetke pomislili, da je za to krivo podjetje, ki je „dolžno“ pravočasno odpeljati polne zbiralnike odpadkov. Pa ni tako! V podjetju vodimo natančno evidenco o posameznih odvozih. Ko kontejner izpraznimo, je v nekaj dneh (tudi nekaj urah) zopet popolnoma poln-prepoln tako, da smo s posameznih zbirnih mest odpeljali od 4 do 9 krat na mesec.

Cviterško sedlo

Proti Gosniku - Trbonje

Proti Kronski gori - Šentjanž

Libeliče - proti Ajdi

Medvedov graben, Bukovska vas

V enem samem mesecu smo samo s kontejnerji odpeljali **914 m^3** odpadkov, ta podatek je sam zase zelo zgovoren in potrjuje vse zgoraj navedeno.

Javno komunalno podjetje je dolžno po odloku o ravnanju z odpadki v Občini Dravograd odvažati vsem občanom *komunalne odpadke iz gospodinjstev (kosovni odpadki od izvajanja dejavnosti in tudi sicer niso gospodinjski odpadki, zato jih JKP Dravograd ni dolžno odvažati).*

Sedaj po izgradnji ZBIRNEGA CENTRA je občanom omogočeno, da vsak dan sami pripeljejo in ločeno **brezplačno** predajo na zbirnem centru (ZC).

Na ZC sprejemamo naslednje vrste kosovnih odpadkov (vsak dan od 7.00 do 14.00 ure razen sobot in nedelj):

- iztrošeno belo tehniko (štedilniki, hladilniki, pralni stroji...),
- iztrošeno elektronsko in električno opremo (računalniki, monitorji, tv aparati, tiskalniki...),
- večjo plastično embalažo (ne silažno folijo, ta sodi na odlagališče),
- steklo, steklenice, večja steklena embalaža, (ne okensko steklo),
- kartonsko embalažo, papir,
- kosovne kovinske odpadke.

Vse ostale kosovne odpadke pa sprejemamo na odlagališču komunalnih odpadkov v Črnečah v enakem času kot na ZC.

Vsa tista gospodinjstva, ki so vezana na odlaganje komunalnih odpadkov iz gospodinjstev v kontejnerje, smo obvestili o načinu odvoza in odlaganja odpadkov.

S komunalno inšpekcijo dobro sodelujemo in jih o vseh odklonih ravnanja od predpisanega redno seznanjamo, tako pisno kot s slikovnim gradivom. V dopisu vsakemu gospodinjstvu, ki nima zagotovljenega individualnega odvoza, ter preko KTV, smo uporabnike seznanili o posledicah neodgovornega ravnanja. Prepričani smo, da ni več razlogov zato, da ne bi z odpadki ravnali, kot to zahteva zakon o varstvu okolja in odlok o ravnanju z odpadki na območju občine Dravograd.

Še enkrat vas, spoštovani uporabniki naših storitev odvoza odpadkov, vabimo, da spremenite dosedanji način, ko ne pripeljete sami kosovnih odpadkov v naš ZBIRNI center ali odlagališče, da to storite in tako pomagate sebi kot tudi nam.

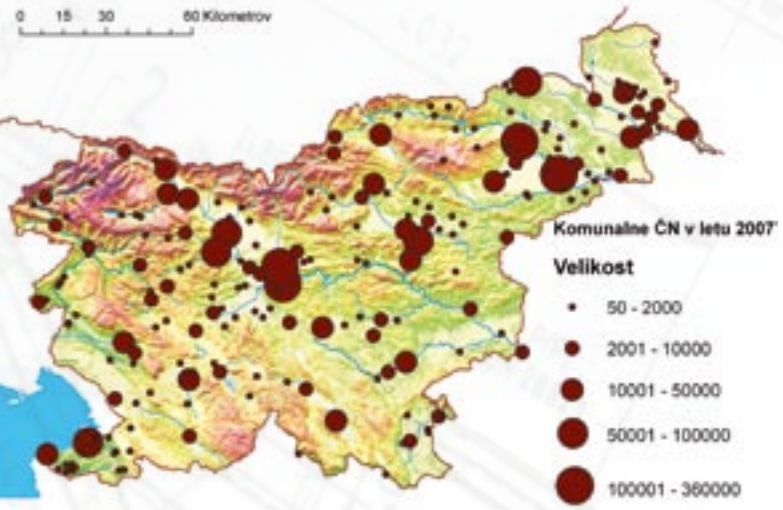
V kolikor se stanje na tem področju ne bo spremenilo, bomo občinski upravi predlagali, da se za vse odvoze, ki presegajo standardni volumen odpadkov in jih JKP Dravograd ni dolžno opraviti, določi druga, bistveno višja ekonomska cena, katero bodo seveda, če bo predlog sprejet, morali plačati uporabniki.

Vodstvo JKP Dravograd

Investicije

ČISTILNA NAPRAVA V OBČINI DRAVOGRAD JE ZAČELA POSKUSNO OBRATOVATI

Septembra 2008 je čistilna naprava Dravograd začela poskusno obratovati. Strokovnjaki bodo preverjali delovanje čistilne naprave, odpravljali morebitne napake, spremljali učinkovitost čiščenja odpadnih voda glede na vhodne in izhodne parametre. Sprva je bilo poskusno obratovanje predvideno le za obdobje šestih mesecev, a smo se zaradi številnih napak izvajalca SGP Pomgrad iz Murske Sobote, ki so se pojavljale že med samo izgradnjo, ter novih pomanjkljivosti, odločili za celoletno poskusno obratovanje. Osnovni namen poskusnega obratovanja je ravno odprava napak, tako da bo čistilna naprava potem, ko bo predana v upravljanje investitorju – Občini Dravograd, oziroma Javnemu komunalnemu podjetju Dravograd kot upravljavcu, delovala kar se da učinkovito in

Slika: Lokacije in velikost čistilnih naprav v Sloveniji v letu 2007 (Vir: ARSO)

brezhibno. Prečiščena odpadna voda, ki bo zapuščala čistilno napravo in se bo odvajala v reko Dravo, mora namreč ustrezati zahtevanim parametrom v skladu z zakonodajo.

Čistilna naprava Dravograd ima kapaciteto čiščenja 6.000 PE, kar pomeni, da bo problem čiščenja odpadnih voda rešen za 66,7% skupnega števila prebivalcev občine Dravograd, ob predpostavki, da bo na čistilno napravo priključeno maksimalno število gospodinjstev. Velik problem predstavlja razpršena poselitev, ki zahteva več sekundarnih kanalov, kar močno podraži strošek izgradnje kanalizacijskega sistema. V občini Dravograd je sistem novozgrajene kanalizacije dolg dobrih 5700 m. Ena veja poteka od naselja Meža ter po mostu prečka Dravo in se priključi na drugo vejo, ki poteka od naselja Vič, mimo elektrarne vse do naselja Sv. Boštjan, kjer se zaključi s čistilno napravo.

V katerih naseljih oz. delih naselja mora biti urejeno čiščenje komunalnih voda, je bilo opredeljeno v Operativnem programu (v nadaljevanju OP) odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode za obdobje od 2005 do 2017 iz leta 2004. V Občini Dravograd je bilo določenih dvanajst takšnih območij, ki bodo najkasneje do konca leta 2015 morala biti opremljena z javno kanalizacijo in komunalno čistilno napravo, do konca leta 2017 pa mora biti priključene na javno kanalizacijo najmanj 95 % obremenitve, ki nastaja zaradi odpadne vode na teh območjih. Glede na obremenjenost območja teh dvanajstih naselij oz. delov naselij nismo bili na seznamu prednostnih ukrepov OP za obdobje do konca leta 2008. Smo pa izkoristili možnost za koriščenje proračunskih sredstev Ministrstva za okolje in prostor ter prednost pri sofinanciranju iz proračuna Evropske unije zaradi skupnega projekta z Občino Mislinja.

Skupni stroški kanalizacijske infrastrukture znašajo 3.182.764,49€, od tega za čistilno napravo 1.801.381,19 in za kanalizacijsko omrežje 1.381.383,30€. Del finančnih sredstev je prispevala Evropska Unija iz Kohezijskih skladov (1.199.819,00€), Ministrstvo za okolje in prostor (444.884,74€) in Občina Dravograd (1.538.060,75€).

Projekt izgradnje sistema kanalizacije in čistilne naprave v občini Dravograd delno financira Evropska unija in prispeva k zmanjševanju ekonomskih in socialnih razlik med državljani Evrope.

Janja Klinčar, Okoljsko raziskovalni zavod
in Nataša Jevšnikar, Občina Dravograd

PROJEKT DRAVA - ODVAJANJE IN ČIŠČENJE ODPADNE VODE V POREČJU DRAVE

Pri projektu Drava je bila poleg gradnje kanalizacijskega sistema predvidena tudi gradnja čistilne naprave z 2200 PE. Ta naj bi bila locirana poleg zbiralnice odpadkov v Otiškem vrhu. Zaradi ekonomičnosti smo se odločili, da bomo gradnjo ČN – 2 opustili, saj bo za potrebe Dravograda zadoščala čistilna naprava z 6000 PE, zgrajena v Sv. Boštjanu. To napravo je možno glede na potrebe tudi nadgraditi. Tako bi nanjo lahko priključili tudi do 10000 uporabnikov, kar je veliko več, kot je število prebivalcev v naši občini.

Z opustitvijo gradnje ČN – 2 bomo prihranili nekaj denarja, znižala se bo predvidena investicijska vrednost projekta, prav tako se bodo zmanjšali stroški odvajanja in čiščenja fekalnih vod zaradi večjega števila priklopov na že zgrajeno ČN.

V izdelavi so že projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja. Vlogo za sofinanciranje projekta za odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave bomo skupaj z občinami: Muta, Vuzenica, Radlje ob Dravi, Podvelka in Selnica ob Dravi, s katerimi imamo podpisan sporazum o sodelovanju pri projektu »Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave«, vložili na Ministrstvo za okolje in prostor še pred koncem letošnjega leta. Predvidevamo, da bomo z gradnjo kanalizacijskega sistema pričeli v letu 2010.

Nataša Jevšnikar

VRAČILO VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE NA OBMOČJU OBČINE DRAVOGRAD

V mesecu decembru 2008 je Občina Dravograd pričela s sklepanjem poravnav z upravičenci vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, ki se je gradilo v skupnih akcijah krajevnih skupnosti Občine Dravograd.

Občina Dravograd je do začetka maja uspešno sklenila poravnave z upravičenci, ki so že podali vloge na občini. Takih poravnav je 1165. Zneski vračil vlaganj so različni in sicer znašajo od 222€ do 1521€.

Zaradi dejstva, da se nekateri izmed upravičencev, ki so gradili omrežje preko krajevnih skupnosti, še vedno niso javili pri nas ter nam podali svojih zahtevkov, smo v mesecu maju pričeli s pisnim pozivanjem teh upravičencev, da pristopijo k

poravnavam. Zaradi preseljevanja ljudi, spreminjanja hišnih številk v obdobju od graditve telefonskega omrežja do danes, ter zaradi dejstva, da so nekateri izmed upravičencev že pokojni, ter so tako do zneska vlaganj upravičeni dediči, ki jih pa mi ne poznamo, je ta postopek zelo dolgotrajen.
Poudariti želimo, da od krajanov, ki so na spisku graditeljev telefonskega omrežja v akcijah krajevnih skupnosti, ne zahtevamo nobenih dokazil (pogodb, računov,…), saj so njihova imena v dokumentih, ki so jih nam dostavile krajevne skupnosti. Marsikdo, ki smo ga pozvali k sklepanju poravnave, namreč navaja, da se ni oglasil, ker nima več nobenih dokazil o graditvi.
Še enkrat pozivamo vse krajane, ki ste, oziroma katerih starši so pomagali pri izgradnji telefonskega omrežja v skupnih akcijah preko krajevnih skupnosti, da se javite pri nas ter nam posredujete svoje zahtevke.

Marjetka Sevčnikar

DRAVA KOT PRILOŽNOST

Projekt "Drava kot priložnost" je bil predstavljen že v lanski majski številki Informatorja.

Projekt je v tem trenutku v postopku izbire izvajalca gradbenih del. V letošnjem letu bo potekala izgradnja pristana v Gorčah pri kmetiji Rener. Obseg gradbenih del zajema izgradnjo prečnega pomola na reki Dravi, sanitarij, vseh strojnih in električnih inštalacij ter zunanjo ureditev. Izgrajena infrastruktura bo, skupaj z že obstoječo, za občane predstavljala možnost kvalitetnega preživljanja prostega časa ob reki Dravi. Projekt zajema še izgradnjo pristana pri Ribiškem domu in pri trgovini SPAR, katerega izgradnja bo potekala v letih 2010 in 2011. Projekt delno financira Evropska unija z nepovratnimi sredstvi.

VEČNAMENSKI DOM ČRNEČE

Nadaljuje se gradnja gasilskega doma in kulturne dvorane v Črnečah. Februarja je bila podpisana gradbena pogodba z izvajalcem gradbenih del, s podjetjem GRADIS CELJE d.d., ki je bil izbran v postopku javnega naročila kot najugodnejši ponudnik. Gradbeni nadzor bo opravljalo podjetje BOM-MOČKA, gradbeni inženiring d.o.o. iz Prevalj. Gradbena dela naj bi se začela ta mesec, končanje investicije pa je predvideno za oktober 2009. Projekt z nepovratnimi sredstvi delno financira tudi Ministrstvo za kulturo.

Miran Breg

ADAPTACIJA OŠ LIBELIČE

V prejšnjih številkah Informatorja smo vas že obveščali o poteku celovite obnove osnovne šole, vključno s prostori, ki so namenjeni našim najmlajšim.
Glede na prvotni predviden rok dokončanja, ki je bil postavljen do meseca marca 2009, so se dela nekoliko časovno podaljšala.
Kljub prvotni zamudi pa le-ta potekajo nemoteno in hitro, kolikor pač dopuščajo vremenske razmere in drugi faktorji, ki so s tem povezani. Tako smo v začetku meseca maja dokončali dela na fasadi. Tudi notranjost objekta počasi dobiva dokončno podobo, na katero bodo krajani Libelič, predvsem pa otroci, lahko ponosni.
Ostala je še ureditev okolice objekta, ki se bo izvajala v dveh stopnjah. V prvi bomo uredili dovoz do osnovne šole, urejeno bo parkirišče in pločnik ob objektu.

Potem pa je potrebno urediti še ograjo okoli objekta, otroško igrišče, nujno potrebna pa bi bila tudi izgradnja večnamenske dvorane oziroma telovadnice, ki jo krajani Libelič nujno potrebujejo. Dela bodo zaključena nekje do konca meseca junija. Ko bo opravljen še tehnični pregled objekta, bo šola dokončno pripravljena za sprejem otrok v novem šolskem letu.

Bernarda Grudnik

KMALU »RAZŠIRJENI« MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT

Kot nadzorna institucija za številne prepise, ki so sprejeti v samoupravnih lokalnih skupnosti v Sloveniji (občinah), se pojavlja občinska inšpekcija. To je omogočila država s svojimi predpisi, predvsem z Zakonom o lokalni samoupravi (ZLS), s katerim se občinam daje tudi možnost, da se lahko odločijo za ustanovitev enega ali več organov skupne občinske uprave. Med občinami zgornje Dravske doline se je to zgodilo že leta 2007, ko je šest občin ustanovilo organ skupne občinske uprave - Medobčinski inšpektorat - in s tem izkoristilo dano možnost.
V Informatorju smo že pisali o širitvi obstoječega medobčinskega inšpektorata. Občinska uprava občine Dravograd je po številnih sestankih in usklajevanjih z vsemi zainteresiranimi občinami za pristop k medobčinskemu inšpektoratu (to pa so vse koroške občine) uskladila besedilo odloka o ustanovitvi Inšpektorata, ki predstavlja tudi ustanovitveni akt. Z delovanjem Medobčinskega inšpektorata Koroške, kakor se bo inšpektorat tudi imenoval, bo prenehal delovati medobčinski inšpektorat v sedanji sestavi, sestavi šestih občin ustanoviteljic - občin zgornje Dravske doline.
Nekatere koroške občine so odlok o ustanovitvi medobčinskega inšpektorata že sprejele, za ostale občine pa upamo,

da bodo to storile kmalu, saj je verjetno v interesu vseh, da medobčinski inšpektorat v tej sestavi prične delovati čimprej. Sedežna občina Medobčinskega inšpektorata Koroške bo tako kot pri sedanjem medobčinskem inšpektoratu Občina Dravograd. Inšpektorat in s tem posledično vse občine ustanoviteljice bodo deležne 50% državnega sofinanciranja. Za delovanje razširjenega medobčinskega inšpektorata se bodo v občinski stavbi Občine Dravograd, predvidoma v pritličju, pripravili tudi drugi prostori. Tako bo Medobčinski inšpektorat Koroške postal ena izmed prvih skupnih občinskih uprav v Sloveniji, kjer se bodo vse občine neke statistične regije (Koroške regije) na nek način povezale in tako pokazale pripravljenost za medsebojno sodelovanje in povezovanje. To bo verjetno imelo tudi določeno težo pri sprejemanju »pokrajinske« zakonodaje v prihodnosti.

Pregled števila prebivalstva po posameznih občinah, katere bo z delovanjem pokrival Medobčinski inšpektorat Koroške:

Občina	Št. prebivalcev *(Vir: Statistični urad RS: 31. december 2007)*
Občina Dravograd	8.931
Občina Radlje ob Dravi	6.279
Občina Muta	3.663
Občina Vuzenica	2.799
Občina Podvelka	2.709
Občina Ribnica na Pohorju	1.258
Občina Ravne na Koroškem	12.121
Občina Prevalje	6.679
Občina Mežica	3.880
Občina Črna na Koroškem	3.540
Občina Slovenj Gradec	17.107
Občina Mislinja	4.748
SKUPAJ:	73.714

Pregled površine posameznih občin ,katere bo z delovanjem pokrival Medobčinski inšpektorat Koroške:

Občina	Površina (km^2) *(Vir: internet: Wikipedija, 11. december 2008)*
Občina Dravograd	105,0
Občina Radlje ob Dravi	93,9
Občina Muta	38,8
Občina Vuzenica	50,1
Občina Podvelka	103,9
Občina Ribnica na Pohorju	59,3
Občina Ravne na Koroškem	63,4
Občina Prevalje	58,1
Občina Mežica	26,4
Občina Črna na Koroškem	156,0
Občina Slovenj Gradec	173,7
Občina Mislinja	112,2
SKUPAJ:	1.040,8

Janez Cehner

ŠIROKOPASOVNO OMREŽJE

V letu 2009 in 2010 se bo v Občini Dravograd začel izvajati projekt «Gradnja, vzdrževanje in upravljanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v Mislinjski in Dravski dolini«. Osnovni podatki o projektu so bili predstavljeni že v prejšnji številki Informatorja. V mesecu maju 2009 se bo torej na območju Občine Dravograd začela gradnja 173 km "optike", ki bo povezala 517 gospodinjstev na območjih, kjer širokopasovni priključki niso možni ali ne bi bili možni še vsaj 24 mesecev (območja belih lis). V začetku leta so bili organizirani sestanki s predstavniki krajevnih skupnosti, s katerimi smo izdelali idejno zasnovo za potek trase, ki bi bila najbolj racionalna za občane. V tem trenutku je projekt v začetku izgradnje, zato potekajo aktivnosti na terenu v zvezi s pridobivanjem služnosti, v teku pa je izdelava projekta za izvedbo (PZI), ki bo določil točen potek trase izgradnje. Naj tu povemo, da bodo razna odstopanja še možna, saj pričakujemo, da se bo na terenu še izkazalo, da so določene rešitve racionalnejše in boljše, veliko pa je odvisno tudi od števila nepodpisanih služnostnih pogodb. Gradnja se bo začela na območju KS Trbonje, kjer bo zgrajeno omrežje povezalo zelo veliko gospodinjstev in kjer je podpisanih že večina služnostnih pogodb. Projekt mora biti končan v dveh letih, zato prosimo vse občane za sodelovanje in razumevanje, saj brez tega tako velikega projekta v tako kratkem času ne bo mogoče pravočasno in kvalitetno realizirati. Optični kabel se bo polagal po 12 cm širokem in 1 – 1,2 m globokem kanalu in s priloženih slik je razvidno, da bo gradnja potekala z najnovejšo tehnologijo, s katero poseg v prostor ne bo velik in obremenjujoč za lastnike zemljišč.

Miran Breg

IZGRADNJA POSLOVNE INFRASTRUKTURE V IC ŠENTJANŽ

V mesecu marcu se je pričela Izgradnja poslovne infrastrukture v IC Šentjanž. Občina se je pred začetkom del odločila, da se bo pri rekonstrukciji napajalne ceste uredila tudi fekalna kanalizacija. Na trasi odvodnjavanja napajalne ceste (meteorna kanalizacija) je izvajalec že položil večino cevi, izvedlo se je podvrtavanje pod železniško progo in uredil iztok vode v Mislinjo. Zaradi nepredvidenih dodatnih del (ureditev fekalne kanalizacije v napajalni cesti) se je podaljšal tudi rok dokončanja del in sicer do 14.11.2009.

REKONSTRUKCIJA LC DRAVOGRAD – OJSTRICA – PERNICE

V mesecu marcu se je začela rekonstrukcija faze v dolžini 1091 m (od h.št. Pod gradom 141 do Kuplenove bajte). Izvajalec del je opravil pripravljalna dela, v večini uredil odvodnjavanje ceste in na dveh lokacijah saniral brežine s sistemom Patent Vegetation Strips. Dela se morajo po sklenjeni pogodbi izvesti do konca junija 2009.

UREDITEV PLOČNIKA V TRBONJAH

REKONSTRUKCIJA LC078070 TRBONJE – CV. SEDLO – BEGANTOV JAREK, ODCEP PEHAR – CVITRŠKO SEDLO; II. FAZA

V mesecu marcu se je nadaljevala rekonstrukcija lokalne ceste LC078070 Trbonje – Cv. sedlo – Begantov jarek, odcep Pehar – Cvitrško sedlo; II. faza, v dolžini 585 m. Izvajalec del je opravil vsa zemeljska dela, uredil odvodnjavanje ceste in bo vsa ostala dela (vključno z asfaltno prevleko) končal v mesecu juniju. Zaradi zdravstvenih razlogov je prišlo do sporazumne prekinitve pogodbe z izvajalcem gradbenega nadzora, ki ga sedaj opravlja podjetje PZ storitve, Zlatka Pšeničnik s.p., Gorče 20a, 2372 Libeliče.

Matjaž Sedeljšak

»ČRNE TOČKE« V OJSTRIŠKEM JARKU!

Ugotavljamo, da kljub večkratnim opozarjanjem predvsem s strani JKP Dravograd, d.o.o., nekateri občani ne znajo ali ne želijo ravnati v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki in so jim osnovne norme ravnanja še vedno neznanka oz. se na njih ne ozirajo. V tem kratkem članku izpostavljamo problematiko odlaganja odpadkov (predvsem organskih, kot so ostanki iz vrtov in podobno) v Ojstriškem jarku med naseljema Robindvor in Podgrad. Na več mestih tega območja se nekontrolirano odlagajo predvsem organski odpadki, kar pomeni poleg kršitev določb Odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Koroški regiji (Ur. list RS, št. 132/04) tudi ravnanje, ki je iz vseh vidikov skrajno neodgovorno. Konkretno izpostavljamo dve takšni »črni točki«, ki sta razvidni iz fotografij. Vse, ki so odlagali odpadke na teh dveh lokacijah (in tudi na drugih mestih!) pozivamo, da odpadke odstranijo in s tem tudi pokažejo, da so razumeli, da v naši občini za odlaganje odpadkov obstajajo določena mesta in kraji. Velika večina občanov ne želi živeti v neurejenem in onesnaženem okolju, zato ta večina ne more biti »talec« tistih, ki onesnažujejo okolje.

Ob pešpoti Robindvor - Podgrad:

V bližini pešpoti Robindvor - Pod grad:

V primerih uvedenih postopkov zoper povzročitelje nepravilnega-nekontroliranega odlaganja odpadkov se bo povzročitelje sankcioniralo, saj se skoraj vedno na vseh področjih našega bivanja dogaja, da nekateri dobronamernih opozoril ne razumejo, oz. razumejo samo prisilo oz. tanjšo denarnico.

Janez Cehner,
občinski inšpektor
medobčinskega inšpektorata

OBVESTILO ZAVEZANCEM ZA PLAČILO NADOMESTILA ZA UPORABO STAVBNEGA ZEMLJIŠČA

Že večkrat ste prejeli naš dopis, s katerim smo vas pozvali, da nam posredujete podatke o lastništvu in uporabi stavbnih zemljišč. Odziv z vaše strani je bil sicer nekoliko manjši, kot smo pričakovali, vendar smo na podlagi pridobljenih podatkov in uradnih evidenc podatke zavezancev dopolnili.

Zaradi velikega selitvenega gibanja prebivalstva prihaja pri obračunavanju nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča do raznih nepravilnosti predvsem pri podatkih uporabnikov nepremičnin, ki so predmet obračuna NUSZ.

V ta namen bi radi še enkrat na kratko predstavili podlago za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Prostor je omejena dobrina in ker je prostor v pravno urejeni državi zaščitena dobrina, je za vsako obremenjevanje prostora določena odškodnina. Ena od njih je tudi nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, kot dajatev za pravico uživanja in obremenjevanja zemljišča, na katerem je zgrajen objekt, ali pa se na njem predvideva gradnja objekta, ter je glede na zakonodajo opredeljeno kot stavbno zemljišče. Med zazidanim in nezazidanim stavbnim zemljiščem je način plačevanja zakonsko različno urejen. Pri vrednotenju komunalne opremljenost zemljišča se upošteva možnost priključitve na komunalne, energetske ali prometne vode in naprave, za potrebe nadomestila pa je po Odloku o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča Občina Dravograd razdeljena na tri območja, kjer so različne dejavnosti različno obremenjene. Obveznost plačevanja NUSZ je opredeljena v Zakonu o stavbnih zemljiščih, Zakonu o graditvi objektov in Zakonu o prostorskem načrtovanju, na podlagi katerih občine z odlokom določajo območja, na katerih se plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. NUSZ plačuje zavezanec na podlagi odločbe, ki mu jo izda davčni organ, občina pa je dolžna Davčni upravi RS posredovati potrebne podatke za odmero nadomestila (naslov in površino stavbnega zemljišča, naziv in naslov zavezanca, število točk glede na komunalno opremljenost, vrsto dejavnosti in lego zemljišča, ter vrednost točke) in za pridobitev teh podatkov Občina Dravograd uporablja podatke zavezancev ter podatke iz uradnih evidenc, ki so ji na razpolago.

Zakon določa, da je zavezanec za plačilo nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč neposredni uporabnik stavbnega zemljišča. To pomeni, da je zavezanec bodisi lastnik ali uživalec (najemnik oz. zakupnik), ali tisti, ki ima pravico razpolaganja s stavbnim zemljiščem. V praksi to zakonsko določilo povzroča nemalo težav, saj ne obstaja natančna evidenca, ki bi vsebovala podatke o neposrednih uporabnikih stavbnih zemljišč. Zato občine pri pridobivanju podatkov uporabijo podatke o potencialnih zavezancih iz drugih uradnih evidenc (največkrat so to tisti lastniki, ki imajo urejen vpis lastninske pravice). S prihodki, ki jih pridobi Občina Dravograd iz naslova nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, se financira vzdrževanje obstoječe komunalne, energetske in prometne infrastrukture.

V izogib kakršnimkoli nepotrebnim situacijam vas vljudno prosimo, da ob prejemu odločbe preverite podatke, ki so na njej navedeni, ter so osnova za izračun NUSZ. V primeru, da se ti ne ujemajo z dejanskim stanjem, v roku, ki je naveden v odločbi, vložite pritožbo na označen naslov, ali pa se v času uradnih ur (v ponedeljek od 8. do 14. ure, v sredo od 8. do 12. ure in od 14. do 16. ure, ter v petek od 8. do 12. ure) oglasite na Občini Dravograd, Referatu za gospodarske dejavnosti in urejanje prostora.

Hvala za razumevanje in sodelovanje!

Polona Črešnik

RECESIJA BO ZAZNAMOVALA TUDI PRORAČUN OBČINE

Človek kar ne more verjeti, kako se lahko razmere na trgu in posledično življenjske razmere skoraj v trenutku obrnejo na glavo. Ob koncu leta 2008 so se podjetja ponašala še z odličnimi poslovnimi rezultati, čez nekaj mesecev pa že odpuščajo zaposlene, ker nimajo naročil za svojo proizvodnjo.

Tako kot podjetja konec leta je tudi občinski svet v dobri veri decembra preteklega leta potrdil smelo zastavljeni proračun za leto 2009 (najvišji v zgodovini občine), ki je kljub že nakazanim trendom krize konec leta še vedno razvojno naravnan. Višina proračuna občine Dravograd znaša nekaj manj kot deset milijonov evrov, od tega je več kot polovica sredstev namenjena investicijam za dvig pogojev kvalitete življenja občanov.

Še preden se je začelo izpolnjevanje visoko zastavljenih ciljev proračuna 2009, je gospodarska kriza že pokazala zobe tudi v javnih financah. Varčevanje se je tudi v javnem sektorju začelo pri plačah zaposlenih, hkrati pa pričakujemo povečane odhodke na socialnem področju zaradi poslabšanja življenjskih razmer.

Težave v gospodarstvu pomenijo tudi težave javnih financ, saj bo vir napajanja iz davkov občanov in gospodarstva nižji. Vlada sicer predlaga, naj varčujemo tudi pri tekoči porabi in nakazuje, da bo potrebno znižati tudi predvideno primerno porabo, ki je bila določena na občana. To pomeni manj sredstev za občine, ki bodo prisiljene sorazmerno znižati tudi naložbe v investicije. Pojavi se začaran krog pretakanja denarja, ki ga investiranje javnega sektorja prenese v gospodarstvo. Z znižanjem vlaganj občin bi bil krog, v katerem se pojavljata gospodarstvo in javne finance z roko v roki, osiromašen. Tako smo tudi občine postavljene v dilemo, kako oblikovati proračune v času recesije.

Lahko znižamo odhodke na vseh področjih enakomerno, kjer bo tudi negodovanje s takšnimi ukrepi porazdeljeno. Druga možnost je, da dobi prednost gospodarstvo, vendar bodo s tem prikrajšana področja nadstandarda. S to drugo možnostjo pa bi vsaj v minimalnem deležu lahko občina pomagala ohranjati gospodarstvu število delovnih mest in nekaterim ljudem s tem tudi zagotovila osnovni življenjski standard.

Dejstvo je, da bo pred tako odločitev postavljena tudi naša občina ob sprejemanju rebalansa proračuna. Kot kažejo sedanje razmere in smernice vlade, bo znižanje sprejetega proračuna znatno. Potrebno pa bo tudi mnogo volje, energije in dobrih idej, da se bodo sredstva, ki so dejansko na razpolago, razporedila razmeram primerno.

Rosanda Kotnik

Šport V OBČINI DRAVOGRAD

OBČINSKA NOGOMETNA LIGA DRAVOGRAD

Začetek občinske nogometne lige sega v leto 1977, ko so člani športnega društva Rekreatorji dali pobudo in pričeli z izvedbo tekmovanja. Do leta 1985 je bila enotna liga, v kateri so ekipe igrale vsaka z vsako. Leta 1985 pa sta se oblikovali dve ligi : A in B liga . Tako je še danes.

ONL Meža : Gorče / Umetna trava – Dravograd

Občinska nogometna liga je najmnožičnejše rekreativno tekmovanje v občini Dravograd. Trenutno nastopa v A ligi 9 ekip in v B ligi 8 ekip, katere igrajo vsako nedeljo dopoldan tekme na igriščih v občini Dravograd (Libeliče, Črneče, Vič, Dravograd). Tako se vsako nedeljo rekreativno z nogometom ukvarja preko 250 odraslih občanov, saj imajo pravico nastopa na tekmah občinske lige samo igralci starejši od 18 let in s stalnim ali začasnim prebivališčem v občini Dravograd.

Lestvica A in B lige ONL Dravograd po odigranem 4. krogu v pomladanskem delu sezone 2008-2009.

LESTVICA – "B" LIGA

1. PREVOZI FRAJDL B. V.	11	9	1	1	55 : 23	28
2. AVIOFUN LIBELIČE	11	9	1	1	39 : 17	28
3. PODKLANC - DOBRAVA	11	6	0	5	20 : 19	18
4. ČRNEČE	11	5	2	4	22 : 18	17
5. TIGRA&CO	11	3	2	6	19 : 27	11
6. WOLF BAR	11	3	1	7	29 : 36	10
7. ŠENTJANŽ	10	2	2	6	25 : 37	8
8. TRBONJE SUROVINA	10	1	1	8	12 : 34	4

Druženje in prijateljstvo skozi ŠPORT

LESTVICA – "A" LIGA

1. MEŽA MESARIJA DANILO	12	10	1	1	31 : 13	31
2. LA CORUNA	11	7	2	2	40 : 13	23
3. KOMA BAR	12	6	3	3	48 : 25	21
4. HIT GORČE	11	5	3	3	22 : 22	18
5. KALIMERA ROBINDVOR	11	4	3	4	52 : 38	15
6. ALFOM OTIŠKI VRH	12	4	2	6	24 : 24	14
7. DOMIT	12	4	1	7	28 : 37	13
8. BLUE BAR	11	3	2	6	30 : 41	11
9. ČRNEČE MLADI	12	0	1	11	17 : 77	1

Zadnji dogovor pred tekmo .. M E Ž A

AKTIVNE POČITNICE ZA OSNOVNOŠOLCE IN SREDNJEŠOLCE

1. TEDEN NOGOMETA

Nogometni klub Koroška Dravograd bo v mesecu juliju organiziral in izvedel nogometni tabor, namenjen otrokom in mladini v starosti od 12 do 20 let. Tabor bo organiziran na planinskem domu Košenjak, kjer bodo udeleženci prebivali in imeli prehrano. Program nogometa pa bo potekal na nogometnem igrišču Športnega centra Dravograd. Organizirano bo tudi predavanje in sicer na temo Zdrava prehrana in fair play v športu.

2. PRVI KORAKI LOKOSTRELSTVA

Društvo lokostrelcev Dravograd organizira v začetku julija 2009 dvotedensko spoznavanje lokostrelskega športa in osnov lokostrelstva. Program bo izveden na poligonu društva pri Športnem centru Dravograd. Namenjen bo osnovnošolski in srednješolski mladini iz vseh občin koroške regije.

Informacije: Drago Vogrin - 041 321 131.

3. OSNOVE TENISA

Teniški klub Dravograd v začetku meseca julija organizira BREZPLAČEN tečaj za osnovnošolsko mladino iz vseh občin koroške regije na teniških igriščih na Meži v Dravogradu.
Tečajniki bodo razvrščeni v starostne skupine.
Po začetnem tečaju bodo organizirani tudi nadaljevalni tečaji v mesecu juliju in avgustu.

Informacije: Tine Pikl - 051 686 547

4. KEGLJANJE

Kegljaški klub Interokno Dravograd organizira tečaj kegljanja in sicer:
- za osnovnošolsko mladino konec julija 2009,
- za srednješolsko mladino v začetku avgusta 2009.

Tečaj je organiziran za mladino iz vseh občin koroške regije in bo potekal v dopoldanskem času od 9.00 do 12.00 ure na kegljišču v Športnem centru Dravograd.

Informacije: Boris Namar - 031 650 894.

5. KOŠARKARSKI TABOR

Košarkarski klub Dravograd bo organiziral in izvedel košarkarski kamp v Dravogradu. Kamp je predviden za otroke v starosti od 11 do 15 let iz vseh krajev koroške regije.

ODPRTA VRATA ŠPORTNIH KLUBOV IN DRUŠTEV

NOGOMETNA ŠOLA DRAVOGRAD

Igranje nogometa
Kdaj: od 01. julija do 29. julija 2009, vsako sredo od 9.00 do 12.00 ure in od 19.00 do 21.00 ure.
Kje: igrišče z umetno travo v Dravogradu.

Informacije: Darko Žižek - 041 670 926.

ŠPORTNO DRUŠTVO - ODBOJKARSKI KLUB DRAVOGRAD

Igranje odbojke na mivki - beach volley
Kdaj: od 14.julija do 25. avgusta 2009, vsak torek od 15.00 do 19.00 ure.
Kje: igrišče z mivko na Meži - pri Elektrarni Dravograd.

Informacije: Franc Svetec - 041 752 517.

Darko Žižek,
Športna zveza Dravograd

Jubilejne poroke v Dravogradu

Vsakemu človeku je usojeno,
da bo našel zaklad.
A le tisti, ki posluša svoje srce,
bo zaklad v resnici tudi našel.
(Paolo Coelho)

Mihaela in Jožef Hrašan
BISERNA poroka, 2008

Vida in Anton Konečnik
BISERNA poroka, 2006

Marija in Andrej Kadiš
BISERNA poroka, 2009

Marija in Anton Škorjanc
ZLATA poroka, 2008

Frančiška in Frančišek Grobelnik
ZLATA poroka, 2003

Anton in Lucija Breg
ZLATA poroka, 2006

Marija in Anton Pesičer
ZLATA poroka, 2004

Marija in Štefan Skutnik
ZLATA poroka, 2004

Marija in Avguštin Vrhovnik
ZLATA poroka, 2006

Pavla in Ivan Kotnik
ZLATA poroka, 2008

Neža in Matevž Rus
ZLATA poroka, 2003

Antonija in Stanislav Gabrovec
ZLATA poroka, 2009

Marija in Adolf Flis
ZLATA poroka, 2009

Ivana in Rudolf Berzelak
ZLATA poroka, 2007

Štefka in Ivan Žganec
ZLATA poroka, 2007

Vincencija in Jožef Močnik
ZLATA poroka, 2007

Barbara in Ferdo Rus
ZLATA poroka, 2005

Fanika in Miroslav Korošec
ZLATA poroka, 2003

Ivanka in Franc Pavlič
ZLATA poroka, 2008

Marija in Anton Oto
ZLATA poroka, 2007

Iskrenim čestitkam in lepim željam se pridružujemo tudi mi!

Misli

»S svojimi prijatelji delam tako, kot s svojimi knjigami. Želim si, da bi bili tam, kjer jih lahko najdem, toda le redko jih uporabljam.«
(Ralph W. Emerson)

Veliko je majhnih stvari, ki so vredne spoštovanja. Malo je velikih stvari, ki so vredne občudovanja.
(Egipčanski)

Naj gre popotnik hitreje ali počasneje, pot je enako dolga.
(Kitajski)

Svet je zrcalo, v katerem vsakdo vidi svoj obraz. Kdor gleda vanj kislo, vidi kisel obraz, kdor se vanj smeje, najde vedrega sopotnika.
(narodni)

Nekaterih reči ne moreš narediti, dokler se jih ne naučiš, drugih se ne naučiš, dokler jih ne narediš.
(Armenski)

»Starati se pomeni organizirati svojo mladost z leti.«
(Paul Eluard)

Delo tolmača v mednarodni integraciji

Nedavno smo obeležili peto obletnico pridružitve Slovenije Evropski uniji. Kljub dokaj kratkemu obdobju članstva je naša država v tem času doživela že marsikaj. V začetku leta 2007 smo se poslovili od tolarja in uvedli skupno valuto ter tako postali članica evrskega območja. Decembra istega leta smo vstopili v schengensko območje, kar pomeni, da smo odpravili kopenske meje s preostalimi članicami, čemur je kmalu sledila tudi ukinitev zračnih meja.
Leto 2008 je bilo za Slovenijo izjemno pomembno, saj smo kot prva med novimi članicami EU za pol leta prevzeli krmilo in predsedovali povezavi.
V letošnjem letu nas čakajo volitve v Evropski parlament, prav tako pa se bo zamenjala sestava Evropske komisije.

Ob vseh teh dogodkih imajo najbrž prebivalci Slovenije v mislih oddaljeni Bruselj in si pogosto težko predstavljajo, kaj se tam dogaja. Pogosto pozabijo, da v Bruslju živi mnogo državljanov iz preostale Evrope, ki so zaposleni v institucijah EU, med njimi tudi Slovenci. Zato vam bom v tem članku na kratko predstavila kolesje, ki se vrti v evropski prestolnici.

Najprej nekaj dejstev. Evropska unija je zveza 27 držav članic z edinstveno organizacijsko strukturo. Gre za gospodarsko in politično partnerstvo demokratičnih držav, ki si skupaj prizadevajo za mir in blaginjo. Države so skupaj ustanovile institucije, na katere so prenesle določen del lastne suverenosti, tako da se odločitve o nekaterih vprašanjih skupnega interesa sprejemajo demokratično na evropski ravni.

Glavne institucije EU so Evropska komisija, Evropski parlament, Svet EU, Sodišče Evropskih skupnosti in Evropsko računsko sodišče.

Evropsko komisijo sestavlja 27 komisarjev (po eden iz vsake države članice), ki pokrivajo posamezna področja. Poleg komisarjev je v Komisiji zaposlenih še okrog 25.000 ljudi. Komisija zastopa interese EU, predlaga zakonodajo, ki se sprejema v Svetu in Parlamentu, ter skrbi, da se ta ustrezno izvaja. Komisija predstavlja EU v odnosih s tretjimi državami in v nekaterih mednarodnih organizacijah.

Svet EU je osrednji organ političnega odločanja v EU. Tu se zbirajo predstavniki držav članic na različnih ravneh in usklajujejo svoja stališča. Svet EU je skupaj s Parlamentom zakonodajna institucija. Odločitve se sprejemajo večinoma s kvalificirano večino, na najpomembnejših področjih pa s soglasjem vseh držav članic. Delo v Svetu po šest mesecev vodijo države članice, ki si po posebnem sistemu predajajo predsedovanje (Slovenija je predsedovala v prvi polovici leta 2008).

Evropski parlament je nadnacionalna institucija, kjer so zbrani poslanci iz držav članic, izvoljeni na demokratičnih volitvah. Zbrani v različne politične skupine predstavljajo interese skoraj 500 milijonov evropskih državljanov. Za razliko od Komisije in Sveta, ki imata sedeža v Bruslju, je sedež Evropskega parlamenta v Strasbourgu.

V Luksemburgu pa imata sedeža Sodišče evropskih skupnosti in Evropsko računsko sodišče. Prvo zagotavlja zakonitost evropske zakonodaje ter enotno razlago in uporabo prava, drugo pa preverja porabo finančnih sredstev EU oziroma zagotavlja, da davkoplačevalci za svoj denar dobijo največ.

Poleg teh institucij obstaja v EU še mnogo drugih organov in agencij, v katerih so zaposleni mnogi evropski državljani, ki tako prispevajo k delovanju te mednarodne integracije. Mednje sodim tudi sama, in sicer sem zaposlena v direktoratu Evropske komisije za tolmačenje, ki svoje storitve poleg lastni instituciji ponuja tudi Svetu EU. Delo tolmača je zelo razgibano, saj pokriva različna tematska področja in zahteva veliko prilagodljivosti. Glavno poslanstvo tolmačev je zagotavljanje komunikacije v različnih jezikih. Eno temeljnih načel Evropske unije je ravno spoštovanje in ohranjanje kulturne raznolikosti, zato se lahko udeleženci sestankov in konferenc, kadar je to le mogoče, izražajo v lastnem jeziku in poslušajo neposredni prevod iz ostalih jezikov v lastnega. Tolmači tako omogočamo razprave v delovnih skupinah, ki obravnavajo tehnične podrobnosti zakonov, tolmačimo na tiskovnih konferencah, ki se jih udeležujejo novinarji iz vseh držav članic, pa tudi na ministrskih zasedanjih ali na neformalnih večerjah najvišjih državnih predstavnikov.

Tovrstne izkušnje so izredno zanimive in prepričana sem, da bi se marsikdo vsaj za en dan rad postavil v mojo kožo in si vse to ogledal iz prve roke. To žal ni mogoče, vendarle pa v Bruslju institucije vsako leto odprejo svoja vrata in se predstavijo javnosti. Tako si lahko od blizu ogledate, kje in kako se ustvarja evropska politika, tudi kabino za tolmačenje lahko obiščete in preizkusite svoje sposobnosti tolmačenja. Letos je dan odprtih vrat sovpadal z rojstnim dnem Evrope, ki ga praznujemo 9. maja.

Tadeja Hribar

Družinsko drevo

Že kar nekaj let je preteklo od takrat, ko mi je oče pokazal svoje družinsko drevo. Skrbno je zbiral podatke o svojih prednikih in jih vestno vpisoval na večji list papirja. Takrat se mi je to zdelo zanimivo, vendar samo to in nič več.

Kako žal mi je sedaj, da nisem za te zadeve pokazala večjega zanimanja.

Pred kratkim sem videla na eni izmed televizijskih postaj, kako slavni ljudje raziskujejo svoje korenine. Kaj je pravzaprav lepšega, da pregledueš svoj rodovnik in se poučiš o zgodovini svojih prednikov. Pa saj ni potrebno, da si slaven ali bogat. Spomnila sem se na očetov list in ga z velikim zanimanjem pregledala. Kako želela bi očeta vprašati še kaj o svojih sorodnikih, pa je to žal že prepozno. Tudi stari starši po materini strani so imeli zanimivo zgodovino. Nekaj mi je o njej pripovedovala stara mama, nekaj mama, pa vendar je še veliko stvari, ki bi jih želela in jih bom v prihodnosti tudi poskušala izvedeti.

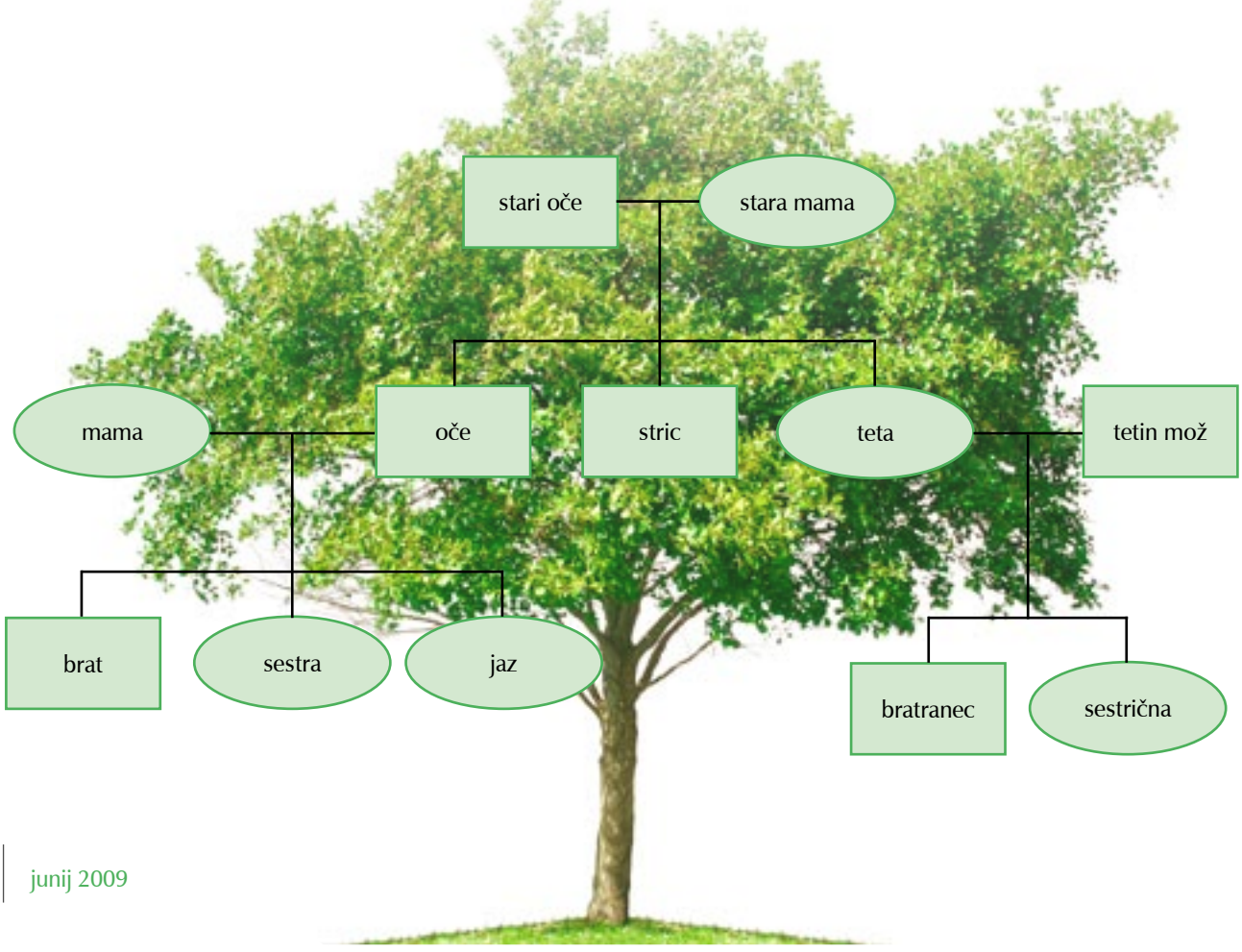
Da tudi vam ne bo nekoč žal, da ste kakšno pripoved o vaši družini zamudili, naredite svoje drevo življenja že sedaj. Pomagajo naj vam sorodniki, da boste skupaj obudili spomine na vašo širšo družino in mogoče srečali ljudi, za katere sploh niste vedeli, da ste si v sorodu. Tega zabavnega početja bi se lahko lotili tudi mlajši, saj je sestavljanje družinskega drevesa prav zanimivo in poučno dejanje. Pri iskanju izvora in zgodovine naših prednikov, kakor tudi še živečih sorodnikov naše družine, se lahko na koncu navsezadnje tudi na neverjetno slikovit način podrobno seznanimo z obdobjem, v katerem so naši sorodniki živeli.

Predstavljam vam primer družinskega drevesa, ki pa se seveda lahko nadgrajuje glede na naše poizvedovanje. Nekatere podatke je možno pridobiti tudi na matičnem ali župnijskem uradu.

<u>Družinsko drevo:</u>
V primeru, da npr. kakšne tete, strica, sestrične ali še koga nimate, pač tisti pravokotnik (moške osebe) ali elipso (ženske osebe) izpustite ali pa po potrebi dodate. Če k napisanim imenom dodate še priimek, rojstni datum in mogoče tudi fotografije, bo drevo življenja prava umetnina.

Torej le pogumno k delu.

Polona Črešnik

Na koncu se nasmejte

Art Buchwald

POTOVANJE V HONKONG

Če komu rečete, da potujete v Hongkong, bo bržkone čudno reagiral. Če pa še rečete, da potujete sami, brez žene, se bodo pričeli vsi dvoumno režati.

HongKong, foto: DAVID ILIFF

Nekaj večerov pred mojim odhodom sva sedela v restavraciji moja žena in jaz z nekom, ki sem ga imel za svojega prijatelja.

»Fant, fant,« je vzkliknil tako glasno, da je moja žena morala slišati. »Tako vznemirljivega mesta, kot je Hongkong, ni na vsem svetu. Jaz to dobro vem.«
»Da,« sem odgovoril, »slišal sem, da je tam mnogo primerov kolere.«
»Ne mislim tega,« je dejal moj režeči se prijatelj. »Tam so določeni nočni lokali in ..«.
»Poleg tega je tam mnogo tifusa«, sem pripomnil z glasom, ki naj bi ga pri priči pripravil k molku.
»V Hongkongu poznam dekle z imenom Annie Har,« je nesramno nadaljeval moj prijatelj. »Če hočeš, ti lahko dam njen naslov.«
»Ne bo potrebno,« sem odgovoril, »kajti jaz potujem službeno in bom poročal o položaju beguncev v tem prenaseljenem mestu.«
»V Hongkongu se moraš sestati s Suzie Sampan«, mi je šepnil moj skušnjavec. »Ta ti bo povedala mnogo zabavnih zgodbic, ki pa ne bodo za objavo.«
»Za to pač ne bom imel časa. Slišal sem, da bo znani filmski igralec prav takrat snemal v Hongkongu film. Večere bom preživljal z njim.«
»Če boš spoznal Suzie, prav gotovo ne boš imel časa za filmskega igralca«, je rekel moj prijatelj in se režal nad to duhovitostjo.

Naslednji večer sem moral v neko družbo. Preden sem odšel k njim, sem se prepričal, da še nihče ni bil v Hongkongu. Ampak to ni prav nič pomagalo. Ko so slišali, kam nameravam potovati, je rekla ena od žensk moji ženi: »No, potrebna je že poštena porcija poguma, da puščaš svojega moža samega v Hongkong.« Neka druga ženska je izjavila: »Res občudujem tvoj mir. Če bi moj mož sam potoval tja, bi počila od ljubosumja.«
»Z vraga!« sem vzkliknil jezno. »Zakaj le toliko panike, če kdo potuje sam v Hongkong? Tja me pošilja moje uredništvo z določeno nalogo. To je moja službena naloga.«
»Vi, novinarji,« je rekla ena izmed žensk pikro, »imate resnično zelo zanimivo službo.«

Poudariti moram, da se je moja žena kljub vsem namigovanjem in zbadanju herojsko držala in me mirno pustila potovati v Hongkong. Rekla je, da mi zaupa in da ne verjame niti besedice nesmislov, kar se govori o Hongkongu. Zato naj le mirno grem. Ona sama je tudi prepričana, da moram tja potovati po službeni dolžnosti.

Nato mi je izročila seznam stvari, ki naj jih zanjo nakupim v Hongkongu. To je bil pol metra dolg seznam in tako sem moral štirinajst dni od jutra do večera tekati po vsem mestu, da sem lahko vse stvari našel. Komaj sem našel toliko časa, da sem se pozanimal o beguncih v tem mestu, kar je bil tudi namen mojega potovanja. Moja žena mi je resnično lahko zaupala.

SMEH JE POL ZDRAVJA

Z avtobusom se vozim proti domu. Poln je, vstopila sem zadaj in ne morem se zriniti do aparata, da bi preluknjala karto. Prosila bom žensko, ki stoji pred mano, da jo da v aparat. Le kako naj jo nagovorim, s ti ali vi? Hm! Na predzadnji postaji ni izstopila, kar pomeni, da gre do konca. Kaj če si jo malce bolje ogledam? Nosi steklenico vina. Prav gotovo gre na obisk k moškemu. In buteljka je. Kar draga. Torej je moški privlačen. V moji vasi, kamor gre avtobus, sta dva privlačna moška, moj mož in moj ljubimec. K ljubimcu gotovo ne gre, ker sem zdajle jaz zmenjena z njim. Torej gre k mojemu možu. Mož ima dve ljubici: Katarino in Ano. Katarina je zdaj na dopustu nekje v tujini. No, in sem rekla: »Ana, mi lahko prosim preluknjaš karto?«
Ana: »Se poznava?!«

ALI VESTE...

Yone Minagawa, najstarejša zemljanka, je v 114. letu starosti umrla avgusta 2007.

- da je najvišja pričakovana življenjska doba na Japonskem 80 let, najnižja pričakovana življenjska doba pa je 37 let in je v državi Sierra Leone;
- da je Monako najgosteje naseljena država, najredkeje naseljena pa je Mongolija;

Monako

- da je največja država na svetu Rusija, ki zajema 11 % celotne kopenske površine, najmanjša država je Vatikan, ki obsega samo 44 hektarov.

Dravograd

Črneče

Libeliče

Trbonje

Šentjanž

Informator

GLASILO OBČINE DRAVOGRAD